

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE CELJE

REKORDI V OKTOBRU

Izdaja Tovarna emajlirane posode Celje vsakega 1. v mesecu. Urejuje uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Uredništvo Celje, telefon št. 25-25 Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tiska ČP »Celjski tisk« v Celju

MESEČNIKU v slova ...

Natanko deset mesecev je tega, kar je bil natisnjen na tem prostoru članek, ki je vseboval nekatere obete in hotenja. Deset mesecev je, kar smo šli na pot, na kateri je veljala le odkrita in možata beseda, kjer si nismo sipali peska v oči in natakali skajljene, motne vode. Govorili smo kar se da odkrito: pisali kot proizvajalec proizvajalcu — stvarno in naravnost, četudi je bilo včasih boleče.

Čprav ni namen tega pisanja, da bi opravičeval pot, bi vendarle hoteli povedati vsakomur, ki je bil z našim ostrim pisanjem kdaj prizadet, da tega nismo storili zato, ker bi hoteli po vsej sili kritizirati, marveč zato, da bi opozarjali na nekatere pomanjkljivosti, katere je bilo moč popraviti. Tega tudi nismo storili z namenom, da bi posameznika ali skupino onemogočali. Ne, nasprotno! Hoteli smo le opozoriti vse in jih mobilizirati k reševanju določenega problema.

Deset mesecev poti je za nami — poti, o kateri boste najbolje sodili vi sami. Obljubljali smo veliko in vprašanje je, če nam je vse v celoti useplo. Priznati moramo, da si je uredniški odbor vselej prizadeval opraviti delo najbolje in hkrati opravičiti zaupanje kolektiva, ki je za izhajanje našega časnika odvojil znatna sredstva. Ob tem hotenju so nam stali ob strani organi delavskega samoupravljanja, družbeno politične organizacije in vodstvo podjetja. Z razumevanjem so spremljali naše delo in nam pomagali povsod tamkaj, kjer je bila njihova pomoč neogibna. In prav temu dejstvu gre v največji meri zaslug, da je uredniški odbor mogel opraviti svojo nalogo v taki meri.

Tukaj ste še vi, sodelavci, ki ste s svojimi prispevki pestrili strani našega glasila, saj bi bilo brez vašega sodelovanja pusto in enostransko. Vam gre zahvala za pomoč, ki bi naj bila v prihodnje še bolj bogata. Naš največji namen v prihodnje je, da bi postal sleherni član kolektiva aktivni sodelavec našega glasila. Vendar to naj ne bo akcija zavoljo akcije, marveč naj bo to sodelovanje porojeno iz notranjih potreb vsakogar. Tisto, kar je za nekoga njegov osebni problem, ali problem določene skupine ljudi, nima v okviru podjetja ne predstavlja problema, o katerem bi razpravljali. In prav zastran tega ostaja problem nerešen. Vendar je to napačno. Vsak človek ima pravico zahtevati izboljšanje pogojev dela, pa čeprav bi to koristilo le njemu samemu, saj vemo, da se bo to odrazilo na zvišanju njegovega učinka dela.

Prav zavoljo takih primerov smo uvedli rubriki Iz ekonomskih enot in Tribuno. Pričakovali smo večji odziv, močnejši odjek med židovi naših obratov. Naša pričakovanja se niso izpolnila, vsaj docela ne. Nadejamo se, da bo v prihodnje boljše.

Ko se poslavljamo od »Emajlirca« — mesečnika in segamo v roke »Emajlircu« — štirinajstdnevniku, postajajo naše obveze še večje. Tega, kar ni mogel izpolniti mesečnik, naj opravi v prihodnje štirinajstdnevnik. Naj bo zrcalo našega dela, vselej aktualno in do slednje vrstice naše. To pa bo le ob sodelovanju slehernega člana našega kolektiva. Nova ustava zakonja pravico do informiranosti in to določilo nas obvezuje bolj kot kdajkoli.

VSE LETO JE IMEL NAŠ KOLEKTIV VELIKE TEŽAVE Z IZPOLNJEVANJEM PLANA PROIZVODNJE IN REALIZACIJE. KOLEKTIV JE BIL SKORO ŽE PREPRIČAN, DA PLANA NE BO ZA NOBENO CENO MOGEL IZPOLNITI, KER ZATO PAČ NI POTREBNIH POGOJEV. VSI VEMO, KAJ VSE SMO NAŠTEVALI KOT OPRAVIČILO ZA NEUSPEH. TODA NEUSPEH SMO OPRAVIČEVALI SAMO NEKAJ MESECEV, POTEM SE JE PA TO OPRAVIČEVANJE PREUSMERILO V ZELO OSTRE IN OBJEKTIVNE KRITIKE.

Vsi sestanki, konference, katerih je bilo nešteto, pisanja v »Emajlircu« in podobno, so dokazovali in pokazali, da ni res, da plana ne bi mogli doseči — seveda ob določenih ukrepih in pogojih. Dejansko smo vsi opazili, da je kolektiv v nekakšni dezorganizaciji in duševni depresiji. Posamezniki se več niso znašli, kje je treba začeti, kaj storiti, da bi se pasivnost premaknila z mrtve točke.

Organi delavskega samoupravljanja so zelo pogosto burno in objektivno razpravljali o situaciji. Na osnovi novih analiz so sprejeli vrsto sklepov, zadolžili posameznike, kakor tudi posamezne službe s posebnimi nalogami itd.

Ves kolektiv je bil delno tudi demoraliziran zaradi govoric o znižanju osebnih dohodkov. Te govorice in takšna prepričevanja so neugodno vplivala na delavce in verjetno to ni zadnji razlog za neuspehe. Kolektiv odnosno organi upravljanja so sklenili, da je bolje, če ob istih osebnih dohodkih ustvarimo več proizvodnje, boljše gospodarimo s sredstvi, kar je močno dvignilo razpoloženje članov kolektiva.

Rezultati vsega so ne samo vidni, temveč celo presenetljivi. Druga polovica septembra že ka-

že dvig storilnosti. Proizvodne ekonomske enote so po vrsti začele dosegati svoje plane. Seveda to doseganje še daleč ni na potrebnem nivoju, vendar je znatno boljše kot v preteklih mesecih.

V oktobru se je uspeh še povečal, saj smo dosegli dva pomembna rezultata:

- dosegli smo plan proizvodnje po količini in vrednosti in
- dosegli smo najvišjo proizvodnjo in realizacijo kar obstoja podjetja.

Proizvodni plan v oktobru je bil zelo visok, vendar ga je kolektiv v celoti izpolnil, čeprav posamezne ekonomske enote še niso dosegle pravih rezultatov. Razveseljivo je to, da je plan postal gonilna sila in da so vsak dan živahne diskusije ravno okrog doseganja plana.

Do sedaj naš kolektiv še ni zabeležil tako visokih števil kot v letošnjem letu v mesecu oktobru, kar je razvidno iz naslednjih števil proizvodnje v mesecu oktobru za

● leto 1960	100 %
● leto 1961	103 %
● leto 1962	120 %

Te številke nam povedo, da je kolektiv v letošnjem oktobru prizadevno delal in dosegel rezultat, ki predstavlja pomemben mejnik v zgodovini razvoja podjetja. Tudi prvi dnevi novembra ka-

žejo sorazmerno lepe rezultate in vse kaže, da bo tudi v tem mesecu plan dosežen. To pa še ne pomeni, da že vse ekonomske enote delajo z enako intenzivnostjo.

Vse to nam pove, da je intenzivnost dela v kolektivu vendarle krenila iz mrtve točke, da se je volja do dela in splonšo razpoloženje kolektiva znatno popravilo in da so vse kritike in ukrepi organov upravljanja pravilni in usmerjeni v pravo smer.

ek. Ad

Slavnostna seja skupščine

CELJE, 28. NOVEMBRA. DANES POPOLDNE BO SLAVNOSTNA SEJA SKUPŠČINE, KI BO V CELOTI POSVEČENA ZAKLJUČKU PRVEGA DELA PRVE ETAPE REKONSTRUKCIJE NAŠEGA PODJETJA. NEDVOMNO JE TO VELIK USPEH PODJETJA, KATEREGA SMO DOSEGLI Z VELIKO POŽRTVOVALNOSTJO CELOTNEGA KOLEKTIVA. REKONSTRUKCIJO SMO SKORAJDA POVSEM OPRAVILI Z LASTNIMI SREDSTVI IN PRAV ZATEGADELJ MORAMO TEŽAVNO POT, POLNO ODREKANJ IN RAZUMEVANJA NAŠIH DELAVCEV, ŠE BOLJ CENITI.

OB TEJ PRILožNOSTI IZREKAMO ISKRENE ČESTITKE IN GLOBOKO ZAHVALO SLEHERNEMU ČLANU NAŠEGA DELOVNEGA KOLEKTIVA IN MU ŽELIMO V PRIHODNJE OB UŽIVANJU PLODOV VLOŽENEGA DELA ŠE VELIKO SREČNIH IN ZADOVOLJNIH DNI.

Občinska konferenca ZVEZE KOMUNISTOV

Občinske konference so se poleg delegatov udeležili tudi gostje, med katerimi so bili član izvršnega komiteja CK ZKS tovariš Zoran Polič, sekretar okrajnega komiteja ZKS tovariš Franc Simonič ter predstavniki družbenih in oblastnih organov.

Sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov tovariš Stane Divjak je prebral uvodni referat, v katerem je nanizal nekaj zanimivih podatkov iz aktivnosti članov Zveze komunistov v naši komuniji. Med drugim je kritično obsodil tudi pomanjkljivo prešturane linije v našem podjetju, neupoštevanje predlogov proizvajalcev, birokratsko administracijo in ugotovil, da je to nedvoumen odraz pomanjkljivega političnega dela v podjetju. Ko je omenil še mojstrsko gospodarjenje, je navedel primer na Dolgem polju, kjer se je iz naših petih stanovanjskih blokov udeležil sestanka SZDL en sam človek. Četudi je to najbolj izrazit primer neaktivnosti komunistov na terenu, vendarle ni osamljen, marveč je to pogost primer, katerega velja najostreje obsoditi.

V živahni razpravi po referatu tovariša sekretarja so sodelovali delegati iz nekaterih gospodarskih organizacij in tovariši, ki delujejo na drugih področjih našega družbenega življenja. Tovariš Beno Krivec je ugotovil, da nekatera celjska podjetja spreminjajo odnos skladov v korist osebnih dohodkov, kar je nedvomno odraz slabega gospodar-

jenja. Opaziti je tudi, da kadri odhajajo. Hkrati je opozoril na tendenco zmanjševanja proizvodnje in odpuščanja delovne sile. V tej zvezi je povedal, da je trenutno v Celju 640 nezaposlenih ljudi. Zato so gospodarske organizacije dolžne poiskati možnosti zaposlitve nove delovne sile in omenil ob tem neke vrste stimulacije. Tovariš Marjan Ravnikar je opozoril, da so prav komunisti dolžni reševati probleme s področja kulture, prosvete in znanosti. Tudi on je podčrtal neaktivnost komunistov v SZDL.

K besedi se je priglasi tudi tovariš Zoran Polič, ki je povedal nekaj bogatih misli. Ko je govoril o delu Zveze komunistov, je dejal, naj to ne bo izdvojena skupina ljudi, marveč morajo komunisti delovati z vsemi delovnimi ljudmi v najožji povezavi konkretno in analitično. Osvoboditev dela pomeni osvoboditev človeka; pomeni, da ne sme nihče živeti na račun tujega dela; pomeni olajšano delo, mehanizacijo in avtomatizacijo; pomeni svobodno vključevanje v delovni proces in veselje do dela. V zvezi s kadrovsko politiko je naglasil, da družbena funkcija naj ne bo privilegij določenega kroga ljudi,

marveč moramo usposobiti za opravljanje teh odgovornih nalog slehernega državljana. To naj bi bil prvenstveni smoter rotacije.

V nadaljevanju svoje razprave se je dotaknil tudi integracije in dejal, da naj ne bo integracija administrativen poseg. Zato je po njegovem mnenju sanacija slabega podjetja z dobrim gospodarski zločin. Integracija naj ima vselej le ekonomski epilog. Podčrtal je zahtevo po večjem razumevanju gospodarskih organizacij za kulturo in šport, saj nudi ta dve dejavnosti kar največje možnosti za rekreacijo delovnega človeka, ki zanesljivo zagotavlja dvig proizvodnosti.

Zato sodi, da bi materialna sredstva za ti dve panogi ne smela biti vprašanje.

Ob koncu se je tovariš Zoran Polič dotaknil še vprašanja uprave in ugotovil, da z krepitvijo samouprave usihajo pravice uprave.

Med ostalimi diskutanti sta bila tudi člana našega kolektiva Srečko Jamnišek in ing. Mirko Jančigaj. Njuni razpravi objavljamo v celoti na naslednjih straneh našega časnika.

V petindvajset članski komite so bili izvoljeni tudi člani našega kolektiva tovariš Jamnišek, ing. Jančigaj in Putnik.

VI.

Plodna politična aktivnost

Večstopenjska stiskalnica

Končno je začela obratovati večstopenjska stiskalnica. Res je, da samo poskusno, toda do rednega obratovanja ni več daleč. Pač pa je zelo verjetno precej daleč čas, ko bo avtomat res popolnoma izkoriščen. Uvajanje je normalen pojav pri vsakem novem stroju, tembolj je to normalno pri tem avtomatu, ki je za nas nekaj novega tako glede same izvedbe, kot tudi glede proizvodnje, konstrukcije orodja itd. Ta avtomat nam bo od začetka sicer povzročil marsikak glavobol, toda povzročil bo tudi, da bomo v marsičem menjali naše poglede na industrijsko proizvodnjo, torej se bomo ob njem dosti naučili. Obenem bo ta stroj zahteval rešitev vrste problemov, ki smo jih do zdaj zanemarjali. V kratkem bi naštel in kratko opisal nekaj nerešenih problemov, ki jih bo treba rešiti, če hočemo, da bo večstopenjska stiskalnica polno izkoriščena:

● Kvaliteta pločevine

● Uvajanje novih materialov za vlečna orodja

● Velikoserijska proizvodnja

Pri prvi točki čaka tehnologije in vhodno kontrolo dosti dela. Pri tem ne mislim, da bi rešili samo problem kvalitete materiala, ki pride v poštev za večstopenjsko stiskalnico, temveč (Nadaljevanje na 2. strani)

OB PRAZNIKU REPUBLIKE ČESTITAJO KOLEKTIVU :

- SKUPŠČINA IN UPRAVNI ODBOR
- IZVRŠNI KOMITE SINDIKATA
- TOVARNIŠKI KOMITE ZVEZE KOMUNISTOV
- MLADINSKI KOMITE
- VODSTVO PODJETJA IN
- UREDNIŠTVO »EMAJLIRCA«

Dovolite mi, da se v imenu uredniškega odbora zahvalim vsem, ki so nam pomagali na naši desetmesečni poti, tistim, ki so z nami tiščali voz in tudi tistim, ki so uravnavali krmilo. Prišli smo do razpotja in odločili smo se za pot, ki pelje povprek, a je zato najkrajša do cilja.

Urednik

Večstopenjska stiskalnica

(Nadaljevanje s 1. strani)

tudi ves ostali material. Ta problem je tako širok, da ne sodi v okvir tega sestavka. Pripomnil bi samo, da tukaj nabava opreme za vhodno kontrolo ali bolje metalografski laboratorij ne bi smela biti ovira. Torej vhodni kontroli bo treba dati v tovarni tisto mesto, ki ji gre in to se nam bo kmalu in bogato poplačalo.

Drugi problem so orodja. Tukaj ne mislim toliko na kvaliteto izdelave orodij, marveč predvsem na vrsto in kvaliteto materiala za orodja. Tukaj bo še dosti dela za tehnologa — metalurga (zatenkrat ga nimamo niti predvidene). Specialno za ta stroj mora biti orodje izredno vzdržljivo in pa — kar je tudi zelo važno — konstantne kvalitete. Obe omenjeni zahtevi so seveda zaželeni tudi pri vseh ostalih orodjih. Pri teh stvarih je skritih še dosti notranjih rezerv.

Tretji problem je komercialno tehničnega značaja. Večstopenjska stiskalnica bo optimalno izkoriščena pri izredno velikih serijah. Sicer so velike serije zaželene tudi pri slehernem našem stroju, toda ne tako, kot pri tem. Problem — kam z velikimi serijami istega artikla — je res težak, toda njegova rešitev bo povzročila — upajmo vsaj tako — da bomo tudi na drugih strojih delali še v večjih serijah.

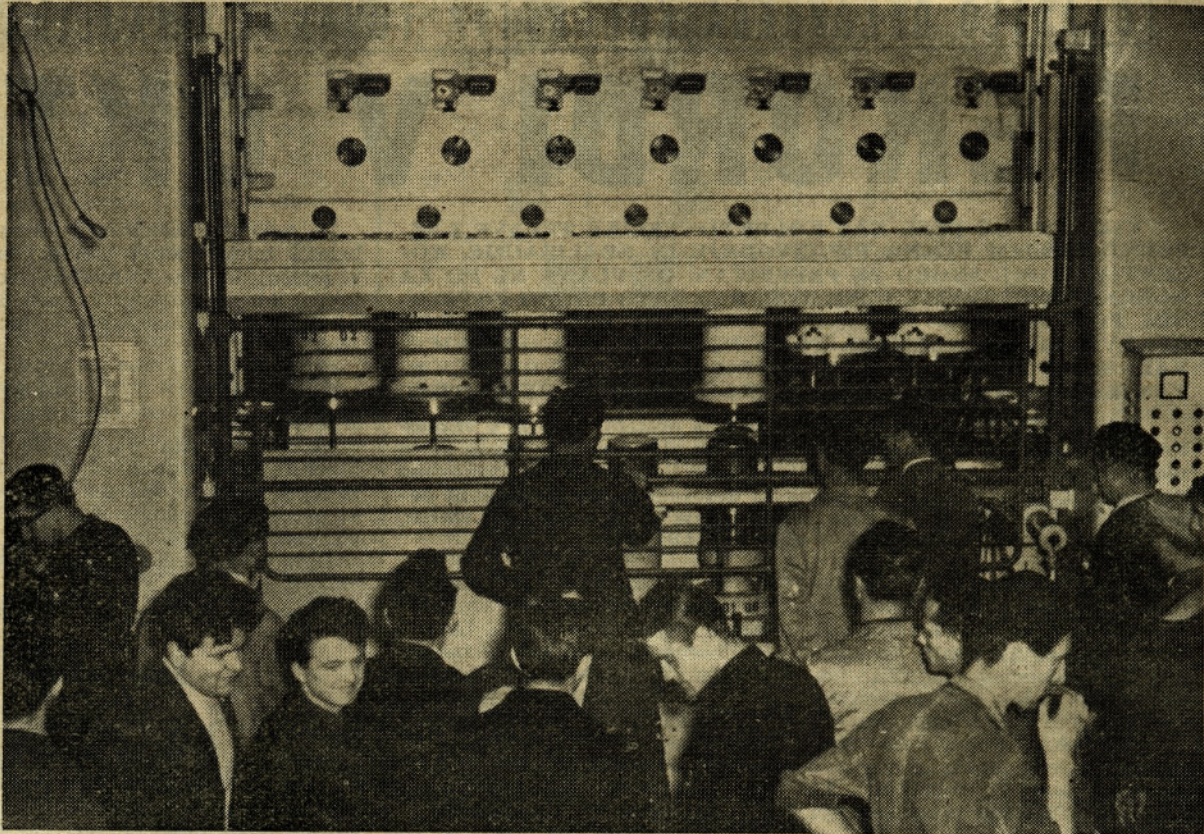
Ta sestavek ima namen pokazati kolektivu samo nekaj

problemov, ki jih bo treba rešiti v zvezi z večstopenjsko stiskalnico. Zavedati se moramo, da niti

eden teh problemov ni preprost. Naj ta ugotovitev ne zveni pesimistično, obratno, že samo zaradi

zgoraj omenjenih problemov, ki jih bomo zaradi te stiskalnice prisiljeni rešiti, je tukaj umesten samo optimizem. Seveda pa bo treba izrednih naporov za rešitev nastalih problemov in pa nekaj — strpnosti.

ing. F.

Prvi vleki avtomata so pritegnili pozornost vsakogar

(Foto David)

Sodelovanje na EKONOMSKEM TEMELJU

NA PODROČJU IZVOZA S TOVARNO GOSPODINJSKE OPREME »GORENJE« IZ VELENJA IN KERAMIČNO INDUSTRIJO LIBOJE

Naša tovarna ima s svojimi inozemskimi zastopniki — predvsem z nekaterimi — zelo dobre poslovne stike že nekaj desetletij in to dejstvo postavlja našo tovarno v izredno ugoden položaj v odnosu na konkurenco, ki se je pojavila na posameznih tržiščih s svojim blagom šele kasneje. Vendar pa moramo upoštevati tudi dejstvo, da se je posebno v dobi po 2. svetovni vojni svetovno tržišče izredno razvilo in so v mednarodnem blagovnem prometu danes udeleženi tudi mnogi pomembni artikli, katerih promet je pred vojno bil neznaten ali pa ga sploh ni bilo. Naši dolgoletni zastopniki so se seveda oprijeli tudi teh novih zelo iskanih proizvodov, ki jim danes v finančnem pogledu donajajo mnogo več, kot pa naši izdelki.

V nekaterih primerih lahko celo rečemo, da naši dolgoletni zastopniki delajo za našo tovarno bolj zaradi dolgoletnih odnosov in prijateljstva, kot pa iz finančnih interesov. Vedeti namreč moramo, da so se stroški življenja in poslovanja na naših tradicionalnih tržiščih izredno povišali in da te stroške zastopniki le s težavo krijejo iz provizije, ki jo dobijo od naše tovarne. Zelo lepo je sicer, da naši zastopniki delajo za našo tovarno iz prijateljske pobude, vendar v poslovnem pogledu to prav gotovo ni zdrava situacija in jo naše podjetje na nek način mora popraviti. To pa se lahko doseže na več načinov. En način bi bil povišanje provizije zastopnikom, kar vsekakor ni interes tovarne, ker provizijo izplačujemo na škodo tovarne in s tem zmanjšamo finančni priliv za prodano blago. Drugi način je, da ojačamo poslovno in finančno situacijo naših zastopnikov tako, da jim damo širši sortiment blaga, ki ga lahko nudijo v našem imenu. V širjenju sortimenta v okviru naše tovarne seveda obstajajo določene meje in je naš proizvodni program prav zares količinsko že toliko širok, da ne moremo zlahka vključiti v njega še mnogo novih izdelkov. Zaradi tega smo prišli do zaključka, da je širjenje sortimana v namen krepitve finančne in poslovne pozicije naših zastopnikov treba iskati izven podjetja. Prišli smo do zaključka, da je treba navezati stike na področju izvoznega sodelovanja s tovarnami, ki proizvajajo izdelke za kuhinjsko rabo, ker bi na ta način omogočili zastopnikom, da hkrati z našimi izdelki, nudijo tudi druge. Pro-

dajna mreža je skoraj na vseh inozemskih tržiščih organizirana tako, da so izdelki za kuhinjske potrebe v glavnem predmet specializacije posameznih trgovcev. Skozi širjenje sortimana v tej grupi krepimo pozicijo naših inozemskih zastopnikov tudi na ta način, da pri trgovcih ustvarjamo vtis, da pri naših zastopnikih lahko dobijo zelo širok sortiment blaga za kuhinjske potrebe in se skozi to vse bolj in bolj vežejo na njega, ker tudi oni s tem štedijo mnogo pri času, ki je zelo dragocen.

Na podlagi tako izluščenega problema in orientacije, smo se odločili in že tudi sklenili pogodbe o medsebojnem sodelovanju na področju izvoza s tovarno gospodinjske opreme »Gorenje« iz Velenja in »Industrijo keramičnih izdelkov« iz Liboje. Te pogodbe o medsebojnem sodelovanju vsebujejo v osnovi določila, ki govorijo, da bo naša tovarna za ti dve tovarni izvažala tudi njihove izdelke na vrsto inozemskih tržišč. Za opravljanje tega dela pa bo naša tovarna od »Keramične industrije« Liboje in tovarne gospodinjske opreme »Gorenje«, Velenje dobivala provizijo v višini 5% od vrednosti prodanega blaga.

Tovarna gospodinjske opreme »Gorenje« iz Velenja in »Keramična industrija« Liboje sta seveda prav tako, kot naša tovarna, zelo zainteresirani za izvoz svojih izdelkov prav preko našega podjetja, in sicer iz nekoliko razlogov. Predvsem tem tovarnam ne bo treba dolgoletnega truda za vzpostavitev prodajne in zastopniške mreže, ker bodo koristili že obstoječo in dobro organizi-

rano zastopniško in prodajno mrežo na inozemskih tržiščih. Varni želita izvažati preko naše Nadaljni razlog, zakaj ti dve tovarne je ta, ker bi kot samostojni izvozniki ne mogli dobiti izvozne registracije, ker še nimata dovolj velikega izvoza, niti dovolj organizirano izvozno službo in kadre. Seveda bi ti dve podjetji lahko poverili izvoz svojih izdelkov tudi raznim zunanjetrgovinskim podjetjem, vendar so se pretežno orientirali le na našo tovarno, ker vedo, da bomo njihove težave mnogo lažje razumeli kot izvozna podjetja, ker smo pač sami tudi proizvajalci in ker vedo, da se bomo za plasman njihovega blaga prav tako trudili kot za plasman svojih lastnih izdelkov.

To sodelovanje z dvema sosednjima tovarnami bo vsekakor narekovalo, da nekoliko kadrovsko ojačamo naš izvozni oddelek, kar pa bomo lahko krili iz provizije, ki jo bomo dobili za opravljanje te dejavnosti.

Danes se mnogo govori o kooperacijah in medsebojnem sode-

lovanju podjetij in smatramo, da je naše sodelovanje s »Keramično industrijo« Liboje in tovarno gospodinjske opreme »Gorenje« Velenje zasnovano na ekonomskih principih in na vsestranskem interesu.

Nikakor ne bi želeli, da bi nas zanesel val sedanjih »kooperacij«, ki niso vse zasnovane na principih skupnih interesov in ekonomske upravičenosti, temveč želimo, da vzpostavimo sodelovanje na trdni osnovi in bomo na tem tudi v prihodnje čvrsto vztrajali.

V kolikor se bo naše sodelovanje s tovarno gospodinjske opreme »Gorenje« in »Keramično industrijo« Liboje ugodno in uspešno razvilo, bomo kasneje verjetno lahko pristopili tudi k sodelovanju še s »Saturnusom«, Ljubljana in eventualno kakšnimi podjetji, ki izdelujejo proizvode iz stekla in jedilni pribor. To bi prav gotovo omogočilo zastopnikom trden položaj na tržišču in še dolgoletno sodelovanje z našo tovarno. s. š.

RAZPRAVA SREČKA JAMNIŠKA

V svoji diskusiji se želim dotakniti vseh vprašanj, in sicer:

● vprašanja medsebojnih odnosov med starejšim srednjestrovkovnim ni nižje strokovnim kadrom ter mlajšim visoko strokovnim kadrom

● kot drugo vprašanje pa bi obravnaval vlogo politično teritorialnih forumov pri delitvi akumulacije, ki jo dajejo podjetja s področja celjske občine.

Glede medsebojnih odnosov med posameznimi kategorijami kadrov je značilno za nekatera podjetja v celjski občini, da čestokrat padamo iz ene skrajnosti v drugo in da v tem pogledu niso popolnoma jasni pojmi in interesi posameznih podjetij.

V zadnjem času zelo mnogo govorimo o »majstervirtšaftu« in apliciramo ta pojem pravzaprav nehote na vse mojstre. S tem delamo proizvodnji in pa samim mojstrom prav slabo uslugo, rušimo jim ugled, čeprav nekateri mojstri opravljajo svoje delo na popolnoma zadovoljiv način in je vsakršno prigovarjanje neumestno. Prav gotovo je, da zaradi tega trpi tudi proizvodnja. Zdi se mi, da je to vprašanje treba bolj razjasniti in razčistiti in morda najti bolj ustrezen izraz kot je izraz »majstervirtšaft«. Ko govorimo o tem pojmu, se seveda moramo zavedati, da je s tem treba misliti na vse tiste v podjetju, ki na kakršenkoli način zavirajo nadaljnji in hitrejši na-

Diskusija tov. Jančiča o delavskem samoupravljanju

Spregovoril bi o razvijanju in krepitvi delavskega samoupravljanja in upozoril na nekaj pojavov, ki neposredno zavirajo vsebinsko razvijanje delavskega samoupravljanja.

Delavsko samoupravljanje zahteva kot višja oblika družbenih odnosov v gospodarstvu tudi višjo in primernejšo obliko organizacije vodenja v gospodarski organizaciji. Tem zahtevam pa marsikje niso sledili s potrebno intenzivnostjo, zaradi česar se je v teh primerih delavsko samoupravljanje razvijalo le kot posledica sugestij zunanjih faktorjev, ne pa kot notranja potreba kolektiva.

Karakteristični primer omenjenega načina razvijanja samoupravnih organov nastopa v primeru, ko podjetja zaradi objektivnih, predvsem pa zaradi subjektivnih vzrokov niso bila organizacijsko dovolj razvita. Zaradi te pomanjkljivosti posamezne gospodarske organizacije v današnji ekonomski situaciji, ko je konjunkturi prodaji sledila konkurenčna borba in to predvsem na zunanjem tržišču, niso mogle elastično in hitro spremeniti dosedanjega načina dela. Zmanjkalo jim je energije za prilagoditev podjetja nastali situaciji. Da bi pa vodstva, ki nastalemu položaju niso bila dorasla, upravičila svoje ukrepe, so se vsa vprašanja tehničnega in ekonomskega značaja reševala na sestankih centralnih delavskih svetov in celo na sestankih delavskih svetov EE. S tem pa se je pojavila ena izmed najosnovnejših napak, ki zaradi strukture in namena delavskih svetov hromi delo vseh samoupravnih organov. Posledica je nedoločena odgovornost posameznih članov kolektiva, posebnost pa odgovornost vodilnih članov gospodarske organizacije, ki se v svojih ukrepih skrivajo za samoupravne organe.

Pri analizi tega problema se pojavlja vprašanje, kako so partijske organizacije reagirale in kako je reagiral na tak način upravljanja celoten kolektiv. V tej zvezi lahko ugotovimo, da je kolektiv v večini primerov pravilno ocenjeval te napake, ni pa našel pravih za njih odstranjevanje. Zakasnitev reakcije kolektiva si lahko razložimo s tem, da je celotnemu kolektivu potreben daljši čas, da razume in osvooi smer in potrebe razvoja. Istočasno se pojavlja še dodatni moment, ki je zaviral reakcijo kolektiva. Vsi vodilni člani so v omenjenih premerih napačnega dela samoupravnih organov nastopali s parolami, da le s takim načinom dela krepimo delavsko samoupravljanje. Te parole so v notranjosti kolektiva ustvarjale zmedo, istočasno pa so navzven prikazovale dobro organizirano in vsebinsko popolno delavsko samoupravljanje.

V teh pogojih so se osnovne organizacije Zveze komunistov le težko orientirale. Tovarniški komite pa se je znašel v sredini nasprotij, ki so se pojavila z nezadovoljstvom kolektiva in z zadovoljstvom višjih partijskih vodstev, ki v večini primerov niso bila objektivno informirana. V tej dilemi so se tovarniški komiteji težko prebijali in izpolnjevali naloge, ki so jih postavljale osnovne organizacije in višja partijska vodstva.

Situacija je zahtevala, da bi se na širokem partijskem sestanku ali celo na izredni partijski konferenci odkrito pogovorili o razmerah v kolektivu in to skupno z višjim partijskim vodstvom, ne pa da se je tovarniški komite postavil v vlogo edinega foruma, katerega so vsi vodilni člani kolektiva odgovorni. Omenjeni primer navajam, ker se je pojavil v naši sedanji praksi kot primer, kako lahko v osnovi negiramo existenco samoupravnih organov.

Naša naloga je, da s politično akcijo med kolektivom dvigamo vrednost in krepimo vlogo samoupravnih organov, kajti le v tem lahko vidimo osnovo za izvajanje nadaljnje decentralizacije samoupravljanja, da bomo še uspešneje vključili vsakega posameznika v življenje in delo kolektiva. Omenil bi še pozitiven pojav, da so se vse napake že prišlo javno obravnavati in pred nami je naloga, da preko naših vrst pospešimo to akcijo. Paziti pa moramo, da pri tem ne bomo zanemarjali temeljite analize dosedanjih napak, ker bi se kampanjsko akcijo lahko zabredli v ponovne težave.

Splošen pregled delavskega samoupravljanja, ki ga bodo zgodovinarji opravljali, bo verjetno ocenil te napake kot prehodne težave, ki se vedno pojavljajo ob uvajanju novega sistema dela. Zato lahko zaključimo, da so te težave za nas in naše partijske organizacije le življenjska šola iz katere se lahko veliko naučimo.

predek podjetja. V to kategorijo pa po sami naravi spadajo predvsem vsi tisti ljudje v tovarni od predelavca pa do direktorja, ki nimajo ustreznega znanja in izobrazbe za delovna mesta, ki jih zasedajo. Jasno je, da podjetja, ki imajo pretežno ali pa vsaj mnogo takšnega vodilnega kadra, kj strokovno ne odgovarjajo delovnim mestom, ki jih zasedajo, da potem tudi tovarna v celoti ne more napredovati s tistim tempom kot bi to kolektiv želel. Posamezniki se namreč ne zavedajo, da na svojih delovnih

(Nadaljevanje na 5. strani)

Naši izdelki-sezonsko blago

Če bi pred kratkim vprašali komercialista, kdo je krivec kakšne pomanjkljivosti, bi vam zagotovo dejal, da so ljudje v proizvodnji. Ti pa so prepričani, da je razlog vseh nepravilnosti v proizvodnji iskati le med komercialisti. Rekli smo že, da je bilo tako do nedavna, ker upamo, da sta se večno sprti stranki, na zadnji seji, kateri so prisostvovali člani upravnih organov in političnih organizacij, pomirili med seboj.

Nikakor ne moremo mimo dejstva, da smo na tej seji prvič slišali, da je tudi naša posoda sezonsko blago, saj zavisi prodaja posode v veliki meri od dobre letine v kmetijstvu. Vedeli smo, da so nekateri izdelki povsem sezonskega značaja. To so predvsem izdelki za gradbeništvo, deže za mast in podobno. Da je pa tudi posoda, ki je naš najvažnejši izdelek, sezonsko blago, je povsem nov moment, ki bo v prihodnjem letu moral najti ustrezen odraz pri proizvodnji in prodajni politiki našega podjetja.

Pojasnilo komercialistov, kje iskati rešitev razdora med komercialno in proizvodnjo zveni tolikanj prepričljivo, da nas zadovolji. Proizvodnja se je v zadnjih letih nenehno povečevala, medtem ko so ostali skladišni prostori takšni, kakršni so bili pred leti. Hkrati vemo, da se asortiman v našem podjetju obrne v roku tridesetih dni, medtem ko imamo zaloge vskladiščene le osem dni. Razumljivo je, da so komercialisti prisiljeni, če hočejo vsaj delno upoštevati zahteve kupcev — iskati rešitev neposredno pri proizvodnji, kar razumljivo razburja ljudi, ker jim tak poseg podre vso natančno določeno organizacijo proizvodnje. Rešitev je na dlani: večja zaloge polizdelkov! To je ukrep, ki bo povsem preprečil posege komercialne v tekočo proizvodnjo in zgladil vso navidezno nerazumevanja, ki je le rezultat hotenja posameznikov opraviti svojo nalogo kar najbolje. Z večjimi skladiščnimi prostori bomo zagotovili nemoteno proizvodnjo in hkrati zadovoljili kupce, ki zahtevajo sortirano blago.

Zmenili so se tudi, da bodo začeli takoj s proizvodnjo visoko akumulativnih izdelkov, po katerih je trenutno povpraševanje na trgu veliko, pa čeprav bo to šlo na škodo loncev in kozic. Iz tega izhaja težnja, da bomo morali poslej posvetiti tržišču veli-

ko več razumevanja in mu bolj tenko prisluhniti, če hočemo dati tržišču tiste izdelke, katere potrošniki zahtevajo.

Ob koncu sestanka so obnovili nekatere zaključke, katere smo v podjetju že nekajkrat slišali, vendar jih nismo izvajali. Vsi zaključki imajo cilj, zastran katerega je bila tudi ta seja. Ome-

nil bi primer, ki daje obratom možnost zahtevati razpis, če ni dela. Ljudje v proizvodnji morajo biti toliko elastični, da zaposlijo kapaciteto strojev in naprav z rentabilno proizvodnjo. Komerciala mora organizirati mrežo in ustaliti komercialno politiko, ki naj bo dolgoročna. Omeniti velja tudi težnjo po kooperaciji, zahtevo po hitrejšem osvajanju novih izdelkov in podobno.

Nadejamo se, da bodo sklepi, katere so na tej seji osvežili, poslej kontinuirana oblika našega dela.

PRVO ZASEDANJE SKUPŠČINE

KOMUNALNE SKUPNOSTI SOCIALNEGA ZAVAROVANJA

Dvajsetega oktobra je bilo v Celju prvo zasedanje skupščine komunalne skupnosti socialnega zavarovanja. Na tem zasedanju je bil izvoljen za predsednika skupščine član našega kolektiva tov. MILAN KAVČIČ.

Iz podanega poročila na zasedanju je razvidno, da je naše socialno zavarovanje z novimi

predpisi o organizaciji in financiranju dobilo trdnješe temelje kot jih je imelo doslej.

Socialno zavarovanje se namreč postavi na take organizacijske in materialne temelje, da

bo v bodoče poslovalo, kot samoupravna organizacija zavarovancev po načelih vzajemnosti in solidarnosti. Ekonomski momenti in gospodarski razvoj posameznega območja so oni temelji, ki odločajo o organizacijski obliki in končno tudi o tem, kako bodo naši zavarovanci imeli urejeno svoje socialno zavarovanje. Težišče financiranja za zdravstveno zavarovanje bo odslej v komunalni skupnosti, za invalidsko in pokojninsko pa v republiki. Tako postane občina odnosno njena skupnost zavarovancev NOSILEC VSEH RIZIKOV V ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU.

V tem so vidne bistvene novosti novih predpisov, v tem je tudi bistvena odgovornost nove skupščine.

Iz tega sledi, da bo najvažnejša naloga skupščine komunalne skupnosti samostojno določanje višine prispevkov za zdravstveno zavarovanje, pri čemer bodo določene z zveznimi predpisi le najvišje dopustne stopnje. To se pravi, da bo vsaka skupščina komunalne skupnosti, do najvišje dopustne mere sama določala višino osnovnega, dodatnega in končno tudi izrednega prispevka za kritje primanjkljajev.

RAZGLINČANJE

V teh dneh, ko pišemo te vrstice, tovariši sodelavci mrzlično montirajo v radiatorskem oddelku stiskalnico. To je poslednji stroj, ki bo zaključil prvo fazo prve etape rekonstrukcije.

Težko bi v tem kratkem sestavku našli vse kvadratne metre prostora, ki smo ga pridobili z rekonstrukcijo, še težje bi bilo naštevati vse naprave in nove stroje, ki že delujejo v naših obratih. Prvi korak in hkrati tudi najpotrebnejši je storjen in poznajo se že prvi učinki, ki so posledica teh novosti. Da je temu resnično tako, zadostuje, če pogledamo le izpolnjevanje plana v mesecu oktobru in novembru. Krenilo je na bolje.

Ob prazniku, ki ga je storil še pomembnejšega naš velik uspeh, si moremo čestitati, saj je pridobitev rezultat prizadevnosti slehernega člana našega kolektiva.

USTAVNA TRIBUNA • USTAVNA TRIBUNA • USTAVNA TRIBUNA • USTAVNA TRIBUNA • USTAVNA TRIBUNA

To poglavje v osnutku ustave obravnava in razčlenjuje svoboščine, pravice in dolžnosti. Predvsem se osebne pravice v osnutku ustave izražajo kot pravice človeka in šele na tej osnovi kot pravice državljanov. Osnutek posebej razčlenja in zagotavlja tiste demokratične in samoupravne pravice in svoboščine delovnega človeka in njegovih samoupravnih organov, preko katerih se uresničuje in krepi njegov družbeno ekonomski položaj kot položaj enakopravnega svobodnega proizvajalca v proizvodnji in delitvi na osnovi družbenih sredstev za proizvodnjo.

Ustava mora zagamčiti, da se demokratični mehanizem ne izrodi, ker je posebno v prehodnem razdobju možnost deformacije socialističnega razvoja po aparatu. Take težnje se pojavljajo tako v centru kot v lokalnih organih. Ker je osebna pravica vselej tudi obveznost in odgovornost do takšne pravice drugega človeka, oziroma skupnega interesa družbe, se v osnutku pravice in dolžnosti ne obdelujejo ločeno, temveč čim bolj in kjer je to možno, v medsebojni povezanosti. To velja zlasti za tiste dolžnosti in odgovornosti, ki jih mora imeti vsak državljan v demokratičnih pogojih družbenega življenja, da bi se lahko demokratični odnosi sploh obdržali in razvijali.

Pravica občana do družbenega samoupravljanja je neodtujiva.

Da pa bi mogel uresničiti družbeno samoupravljanje, je občanu zagamčeno:

1. Pravica voliti in biti voljen v predstavniška telesa in v druge organe samoupravljanja, postavljati kandidate za volitve v ta telesa in v te organe in odpoklicati izvoljene delegate; pravica sodelovati (kot sodnik porotnik pri sojenju; pravica sprožiti razpis referendumu in odločati o vprašanih, postavljenih na referendumu; pravica udeleževati se javnega obravnavanja osnutkov za zakone in druge splošne akte ter ukrepov predstavniških teles in organov samoupravljanja.

Albin Lesjak:

Ustavne svoboščine - pravice in dolžnosti občana

2. Pravica dajati pobudo za sklicanje zborov občanov in se udeleževati njihovega dela; pravica voliti in biti voljen v organe upravljanja krajevnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij.

3. Pravica, biti javno obveščen o delu predstavniških teles in njihovih organov in posebej pravica, biti v delovni organizaciji, v kateri dela in drugi samoupravni organizaciji, ki ji pripada, seznanjen z materialnim in finančnim stanjem z izvrševanjem načrtov in drugih splošnih aktov

poslovanja in sploh z delom njenih organov upravljanja, proti dolžnosti, varovati na podlagi zakona in statuta določene poslovne in druge tajnosti.

4. Pravica, dajati politične in druge pobude splošnega pomena ter kritično obravnavati delo državnih organov in zavodov, ki izvršujejo javna pooblastila.

5. Pravica, dajati predstavniškim telesom in drugim organom opozorila in predloge ter dajati pobudo za družbeno nadzorstvo.

Ustava v tem delu ureja odnose do dela. Vsakomur je zagamčena pravica do dela, svoboda dela, iz-

npr. socialistično prepričanje posameznika, v drugih versko prepričanje določenih ver ali sekt že povod za kazenski pregon.

Ustava govori v tem delu tudi o enakih pravicah in dolžnostih ne glede na razliko narodnosti, rase, veroizpovedi, spola, jezika, izobrazbe ali družinskega položaja.

Zaradi tega je osnutek naše ustave najnaprednejši, kar jih je bilo kdajkoli v ustavni zgodovini. V njem so rešeni na najbolj socialen in human način vsi tisti elementi, ki so v ustavnih sistemih večina držav povod za narodnostno, rasno in versko mržnjo

samoupravljanje proizvajalcev. Protislovja pa, ki nastanejo med interesi posameznika in interesi skupnosti, naj se razrešujejo neposredno v proizvodnem procesu, ne pa med državljanom in državo. Osnutek ustave predvideva enoten gospodarski sistem, enoten sistem delitve po načelu: vsakemu po njegovem delu ter tudi pogoje za uresničevanje enotnega splošnega gospodarjenja. Zato so ti principi v osnutku ustave mnogo bolj obdelani kot v naših dosedanjih ustavah in ustavnih predpisih, gotovo pa mnogo bolj kot v katerikoli ustavi drugih držav. Osnutek ustave zelo veliko razčlenjuje položaj človeka na delovnem mestu, položaj delovne organizacije, načela za združevanje v gospodarstvu, funkcije družbene skupnosti, načela za plan in državno regulativno vlogo. Človek v osnutku ni samo občan, podanik države in vršilec državne volje na področju materialne graditve, temveč je osrednji faktor vsega dogajanja.

V osnutku je predvideno, da s to ustavo zagamčenih svoboščin in pravic ni mogoče vzeti in tudi ne omejiti z nikakršnim predpisom. Občani uživajo sodno varstvo teh pravic ter se samo z zakonom lahko predpiše način uresničevanja posameznih, v tej ustavi določenih svoboščin, pravic in dolžnosti, kadar je v ustavi samo tako določeno ali kadar je to za njihovo uresničevanje potrebno.

ali pa za ekonomsko neenakost in ekonomsko izkoriščanje človeka po človeku.

Osnutek naše ustave ima še poseben pomen za našo večnarodnostno državo, posebno ker so bile v bližnji preteklosti narodnostne in verske nestrpnosti vzrok za bratomorne boje. Osnutek ustave skuša čim natančneje določiti osnove družbeno ekonomskih odnosov in takšnega političnega sistema, ki bo omogočil njihovo stabilnost in nadaljnji progresivni razvoj. Ta progresivni razvoj naj bi krepil in utrjeval

iz ekonomskih enot

RAZPRAVA O PROIZVODNEM NAČRTU

Planirajmo 45 urni tednik

Na pretekli redni seji delavskega sveta ekonomske enote 8 so pregledali predlog proizvodnega načrta za prihodnje leto. Imenovali so komisijo, ki naj pripravi zaključke in pripombe članov delavskega sveta in sklenili, da morajo biti seznanjeni s proizvodnim načrtom vsi zbori proizvajalcev v njihovi ekonomski enoti.

Poudarjeno je bilo, da velja opozoriti vse člane kolektiva na izreden pomen proizvodnega načrta za prihodnje leto in da ga zategadelj velja pretehtati z vseh zornih kotov. Zlasti moramo paziti, da bo proizvodni načrt za prihodnje leto odraz naših dejanskih in realnih kapacitet in da naj ne bo planirano zvišanje proizvodnje temeljilo na povečanju fizičnega dela delavcev v proizvodnji. Le-ti že delajo s tolikšno intenzivnostjo, da bi bilo prav, če bi temeljil plan na 45 urnem tedniku. V tej zvezi so ugotovili, da ne morejo biti zvezni napotki glede povečanja produktivnosti enaki za nova podjetja in podjetja, ki že dolga leta obratujejo in imajo poleg tega še iztrošen strojni park. Težiti je za povečanjem produktivnosti, vendar v mejah naših realnih možnosti.

V nadaljevanju so prišli do zaključka, da je v najkrajšem času izdelati detajlni načrt razširitve skladišč, zagotoviti v skladišču gotove posode večje zaloge, ki bodo omogočile kupcem nabavo sortiranih izdelkov in podobno. Zdi se, so dejali, da bi bilo moč nekatere proizvodne skupine po-

Navodila v zvezi z značkami ekonomskih enot

Kakor v mnogih sodobnih podjetjih smo tudi mi uvedli za člane kolektiva posebne značke, ki se razlikujejo med ekonomskimi enotami po barvah. Zaradi razločka so značke vodilnih oseb po sredini označene s črto druge barve.

Praktični pomen značk je v izboljšanju nekaterih organizacijskih ukrepov in dviga discipline. Nosilec značke se bo čutil moralno vezanega, da se ne bo brez potrebe mudil v drugih ekonomskih enotah, posebno še zato, ker so vodilne osebe EE dolžne nadzorovati gibanje delavcev iz drugih ekonomskih enot. Na zunanji bodo prezentirale značke zrelost kolektiva za perspektivni razvoj in modernizacijo poslovanja. Z uvedbo značk se postruže kontrola gibanja po različnih ekonomskih enotah podjetja. Praviloma se dovoljuje prehod in zadrževanje v drugih ekonomskih enotah samo po službeni potrebi z vednostjo in nalogo neposredne vodilne osebe. Kršenje tega navodila bo disciplinsko obravnavano. Značko nosijo člani kolektiva v času službe pripeto na levi strani prs.

Vodja EE izroči novosprejetemu članu kolektiva značko in ga zanjo zadolži, ob prenehanju ali odhodu iz tovarne pa mu značko zopet odvzame. Posamezne značke po ekonomskih enotah se bodo razlikovale po sledečih barvah:

1. siva in siva z rdečo črto
2. rdeča in rdeča z belo črto,
3. oranžna in oranžna z modro črto,
4. rjava in rjava s črno črto,
5. rumena in rumena s črno črto
6. violet in violet z belo črto,
7. zelena in zelena z rdečo črto,
8. modra in modra z belo črto.

večati, ker obstajajo možnosti za povečan plasman, druge pa zmanjšati, ker so preplanirane. O tem naj bi se pogovorili še na delavskih svetih proizvodnih ekonomskih enot.

Naglasili so, da moramo v najkrajšem času poiskati rešitev za pomivalne omarice, ker nam pokrovi, ki jih uvažamo, prehudo bremenijo razpoložljiva devizna sredstva. Omenjajo dvoje možnosti: emajlirane okvire in pokrove in izdelavo iz domačih plastičnih materialov. Hkrati so po-

udarili, da moramo kar se da hitro doseči ustrezno regulacijo cen pri izdelkih z manjšo akumulativnostjo. V tej zvezi so storjeni že nekateri koraki.

Dolžnost naše ekonomske enote je, so soglasno ugotovili, da preskrbimo potrebni reprodukcijski material pravočasno in v zadostnih količinah. Zaradi tega velja imeti v najkrajšem času dokončni proizvodni načrt, da bodo potrebe za prihodnje leto znane.

Formirali so komisijo, ki bi vskladila pripombe članov delavskega sveta in jih posredovala odgovornim organom. Delavski svet bo o proizvodnem načrtu razpravljaj ponovno in zlasti preveril, če so bile upoštevane njihove sugestije.

V PODUK ZBOROM PROIZVAJALCEV

Pri raznih premestitvah iz enega delovnega mesta na drugo ali iz delovnega mesta v ekonomski enoti na delovno mesto v drugi EE, je kljub jasnim določilom 45. in 46. člena pravilnika o delovnih razmerjih v nekaterih primerih poseganja vodilnih delavcev v te zadeve dokaj nejasnosti.

Če gre za premestitev na izpraznjeno delovno mesto v istem zboru proizvajalcev, dá predlog vodji EE delovodja.

Premestitev delavcev na izpraznjena delovna mesta v razne zbere proizvajalcev v isti EE, predlaga vodja EE.

Vodja EE predlaga premestitve s potrebnimi podatki kadrovske-socialni službi. Po doseženem sporazumu glede premestitve med vodjo EE in kadrovske-socialno službo, izda vodja kadrovske-socialne službe odločbo o premestitvi, zoper katero se premeščen delavec lahko pritoži v roku osmih dni po vročitvi na zbor proizvajalcev, če je premeščen na delovno mesto v zboru proizvajalcev ali na delavski svet EE, če je premeščen na delovno mesto, vključeno v druge zbere proizvajalcev. Pritožba se vložijo pri predsedniku zbora proizvajalcev ali predsedniku delavskega sveta EE.

Vložena pritožba ne odloči izvršitve, odločba ZP ali DS pa je dokončna.

Če je ZP ali DS izvolil komisijo za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij, tedaj rešuje pritožbe in sprejema poročila o premestitvah, ki jih poda vodja EE, ta komisija.

Predlog za premestitve med različnimi EE podajo vodje EE kadrovske-socialni službi, ki izda odločbo o premestitvi.

Prizadeti delavec, ki je bil premeščen na delovno mesto v drugo EE, lahko vložijo pritožbo zoper odločbo o premestitvi v roku 8 dni po vročitvi preko vodje EE na DS oziroma komisijo svoje EE. Odločba DS EE je dokončna.

Če je bilo pritožbi ugodeno, se mora o tem obvestiti vodjo tiste EE, v kateri bi moral delavec biti premeščen.

V vseh primerih premestitev daje predloge in poročila delavskemu svetu EE vodja EE.

Po 50. členu pravilnika o delovnih razmerjih je delavec lahko premeščen na predlog delovodje ali vodje EE, če gre za vodilnega

delavca na nižje ocenjeno delovno mesto ali na delovno mesto s težjimi pogoji, ki se odgovarjajo njegovi strokovni izobrazbi zaradi nepravilnega odnosa do dela, do podrejenih delavcev, ponašanja disciplinskih prestopkov in pdb. V takem primeru mora biti predlog obrazložen in dokumentiran.

Kot je razvidno iz zapisnika DS EE 1 z dne 28. 9. 1962 je DS ugodil pritožbi vodilnega delavca, ki se je pritožil zaradi premestitve na drugo delovno mesto v drugo EE, upoštevajoč določila

Tehtno načrtovanje

Kot vse ekonomske enote v našem podjetju pripravljajo letni plan za leto 1963, prav tako ga pripravlja tudi EE 7. Vsi obrati posamezno obravnavajo in si načrtujejo predosnutke za bodoče delo. Obrat mehanične delavnice se je sestel dne 13. 11., kjer je vodilno osebje s predsednikom DS EE 7 pripravljalo načrt plana dela. Ta plan se bo bistveno razlikoval od plana v proizvodnih obratih, ker se tu ne more določiti koliko komadov bo napravljenih, temveč morajo obravnavati vrsto specifičnih problemov, ki se pojavljajo samo v vzdrževalnih obratih.

Obravnavali smo naslednje točke:

- kapaciteta
- zasedenost — potreba delovnih mest
- povečana storilnost
- delitev dela
- novi kadri
- nujnost prostorov

Pod zasedenost strojev je določiti procentualnost.

Za vsak stroj je potrebna obrazložitev za določeno procentualnost ter predlog, kaj je potrebno ukrepati, da bi bili stroji po svoji zmogljivosti zasedeni.

Z zasedenostjo delovnih mest je potrebno pregledati obstoječa zasedena delovna mesta in strokovnost istih. Vskladiti delovna mesta z obstoječim strojnim parkom in izdelati predlog, da bi bil efekt dela večji in stroji izkoriščeni do maksimuma.

Za uspešno delo orodjarne je potrebno, da se pride do delitve dela, to se pravi:

— da bi orodjarna izključno delala na novih orodjih, popravilo orodij in usluge na raznih obdelovalnih strojih.

Kader se mora vzgajati vzporedno s samo reorganizacijo dela in razvoju nove orodjarne je nujno, da se mlajši izurjajo pod strokovnimi nasveti starejših delavcev.

Novi prostori pa so prva in najvažnejša naloga za uspešno opravljanje dela. Predvideva se gradnja nove orodjarne, toda do tja je še dolga pot, plan pa se mora postavljati še na starih temeljih, zato se vodstvo orodjarne zaveda važnosti naloge in ji posveča največjo pozornost.

KV.-SE.

Izobraževanje na delovnih mestih

Na zahtevo in po poročilu ekonomske enote 1 se je dne 10. 9. 1962 pričelo priučevanje elektro podolžno in elektro krožno varjenje na delovnih mestih v kleparskem oddelku 7 tovarišč, že zaposlenih v podjetju. Od tega je 6 tovarišč uspešno zaključilo 14 dnevno priučevanje 4 ure v popoldanskem času (poleg svojega 8 urnega rednega delovnega časa), ki je bilo zaključeno dne 26. 9. 1962. Kopolšek Matilda iz str. mesta 514, Koštomaj Ana, snažilka v upravnem posloju, Preskar Marija, snažilka v upravnem posloju, Kajek Marija iz str. mesta 514, Ozmeč Hedvika iz str. mesta 525 in Stropnik Cvetka na novo sprejeta, medtem ko je Bukovšek Nada iz str. mesta 514 že v začetku priučevanja odstopila z izgovorom, da je to delo zanje prekomplikirano in da ne čuti dovolj sposobnosti se ga priučiti, kljub prigovarjanju instruktorjev za praktično delo, da nobeno delo ni težavno in da je treba imeti le voljo in veselje pa bo šlo.

Po mišljenju vodstva ekonomske enote 1 in našem osebnem mišljenju, je tovrstna oblika priučevanja na delovnih mestih zelo uspešna. Imenovane tovarišice so si pridobile osnovna znanja in prijeme za elektro-uporno topo varjenje, podolžno in delno krožno, to vse pa je pogoj za njihovo nadaljnje delo, v proizvodnji. Ze med priučevanjem so tečajnice delale za proizvodnjo in tam-toliko naredile, da se takšen način priučevanja, že nekje sam po sebi financira in izplača. Zato

tako obliko poučevanja lahko samo pozdravimo, ker imamo od nje pravzaprav dvojno korist.

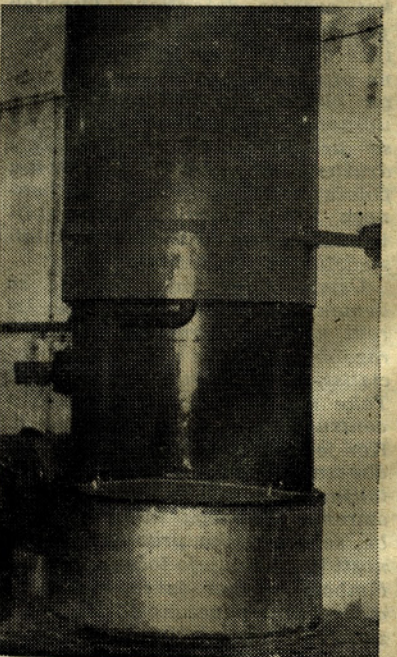
Kot instruktorja praktičnega dela za elektro podolžno in krožno varjenje, sta bila Sajevec Hinko in Kegus Anton, predelavca iz stroškovnega mesta 514, ki sta imenovane tovarišice poučevala ter se pri tem izredno trudila. Pri poučevanju sta uporabljala metodo poučevanja praktičnega dela, pridobljeno v izobraževalnem centru. Poleg praktičnega dela sta jim vzporedno podajala tudi vsi potrebno teorijo kot je na primer opis in delovanje varilnega stroja, HTV predpise, vrste pločevine, katere varijo itd.

Tukaj se sedaj delo izobraževalnega centra nekako konča, vsa nadaljnja skrb in dolžnost za razporeditev in pravilno zaposlitev novo priučenih elektro varilk za podolžno in krožno varjenje, pa leži na kadrovskega oddelku in ekonomski enoti sami. Če te tovarišice namreč ne bodo pravočasno razporejene na zato predvidena delovna mesta varilk, se bo zgodilo, da bodo pozabile vse, kar so se naučile. Ker, kot smo že omenili, so si pridobile osnovna znanja in prijeme za elektro podolžno in krožno varjenje, to znanje je pa nujno sedaj izpopolnjevati, da bi pridobile s tem potrebno rutino in prakso pri tem delu. Vse to pa lahko samo tedaj, če bodo takoj razporejene na delovna mesta, za katera so bile tudi priučene.

V splošnem pa smo mi kot tudi vodstvo ekonomske enote, zadovoljni s takim načinom priučevanja.

vanja. Izobraževalnemu centru so vodilne osebe iz ekonomske enote 1 izjavile, da bodo v kratkem naročili organizacijo priučevanja še večjega števila kandidatov.

— SV

K zaključku prvega dela rekonstrukcije sodita tudi dva nova kotla v počinkovalnici

(Foto David)

RAZPRAVA SREČKA JAMNIŠKA

Okrepčevalnica posluje

(Nadaljevanje in konec)

mestih ne opravljajo vsega tega kar določeno delovno mesto res zahteva. Te ljudi lahko primerjamo s kratkovidnimi ljudmi, ki vidijo samo do določene omejene razdalje in ne vidijo jasne in dolgoletne perspektive pred sabo. Pri takšnem stanju je jasno, da so takšni ljudje postali zavora za hitrejši napredek podjetja. Posebno težavna situacija pa je v tistih podjetjih, kjer miselnost takšnih ljudi prevladuje v vseh organih in forumih podjetja od uprave do UO in DS, pa vse do komiteja, sindikalnih organizacij in osnovnih partijskih organizacij. V takšnih podjetjih je namreč skupni interes teh kratkovidnih ljudi toliko skoncentriran in močan, da je skoraj nemogoče prodreti z novimi idejami. S tem ne mislim reči, da je takšne ljudi, ki so zaradi okolnosti in razvoja postali zavora in konservativni, treba — po domače povedano — odrezati, predvsem ne zaradi tega, ker se je naše gospodarstvo dolga leta po vojni naslanjalo ravno na te kadre, ki so dali vse kar so znali in mogli od sebe in se jim je treba celo zahvaliti za njihovo dosedanje delo in jih usmeriti na to, da tudi v novih pogojih še nadalje koristijo podjetju in družbi po svojih zmognostih. To pa se lahko napravi samo na ta način, da se jim dajo očala, da se jim omogoči ustrezna izobrazba in strokovno usposabljanje za delovna mesta, ki jih zasedajo, v kolikor se želijo strokovno usposobiti in za to kažejo interes. Če pa seveda tega ni, je nujno, da se takšni ljudje postavijo na mesta, ki odgovarjajo njihovim strokovnim in organizacijskim sposobnostim, na njihova dosedanja delovna mesta pa postavi ustrezen strokovni kader, ki ga danes ni več težko dobiti. Da ga ni težko dobiti se vidi že iz enega samega podatka, in sicer iz dejstva, da imamo v Sloveniji preko 8000 inženirjev, od katerih je le nekaj preko 1000 zaposlenih v gospodarskih organizacijah, ostali pa so v ustanovah in na drugih dolžnostih, kjer je vprašanje v kakšni meri so res pravilno in racionalno izkoriščeni. Problem je tu samo razbiti konservativno miselnost v podjetjih in omogočiti skozi pravilno kadrovsko politiko in pravilno politiko osebnih dohodkov priliv strokovnih kadrov v podjetje. Da pa bi to bilo mogoče, je treba v samoupravne organe, kakor tudi politične organizacije v podjetju voliti predvsem in pretežno takšne ljudi, ki so tudi na svojih delovnih mestih dobri, hkrati pa postavljati na strokovna delovna mesta samo tiste ljudi, ki dejansko ustrezajo zahtevam delovnega mesta. S tem bo seveda tudi porastel ugled samoupravnih organov, političnih organizacij in vodstva podjetja. Pri vsem tem pa je seveda paziti, da kljub energični orientaciji na strokovne kadre ne izgubimo kontakta s sedanostjo in da vzpostavimo odnose sodelovanja med starejšimi in mlajšimi kadri, ker bi tudi enostranska politika v nasprotno smer prav tako lahko negativno delovala. Sedaj pa še nekaj besed o drugem vprašanju, in sicer vlogi politično teritorialnih organov in njihovi pomoči gospodarskim organizacijam z ozirom na akumulacijo, ki jo ustvarja celjska komuna.

Znano je dejstvo, da so gospodarska podjetja celjske komune zelo stara, v veliki meri amortizirana in v tehnološkem pogledu že precej zaostala za novjšimi tehničnimi dosežki v svetu. Temu se pravzaprav ni treba čuditi, saj so nekatera podjetja šele v zadnjih letih podvzela neke ukrepe za rekonstrukcijo svojih obratov. Večina teh ukrepov je rezultat že tako perečih nujnosti, da dejansko niti ni bilo drugega izhoda. Pri tem so seveda podjetja

v glavnem črpala svoje lastne sklade in svoje notranje sile. Seveda je do tako zapoznele akcije v smeri rekonstrukcij in razširitev podjetij prišlo predvsem zaradi slabosti, o katerih sem govoril v prvi točki. O perspektivnem razvoju podjetja se znotraj podjetij ni dosti razmišljalo, ker pač ni bilo primernih kadrov, zaradi tega seveda niso izdelali potrebnih planov in laboratorov, ki bi bili ekonomsko utemeljeni, brez teh pa se seveda ni moglo računati na bilo kakšne kredite. V kolikor so takšni plani tudi delno obstajali, so podjetja pri iskanju denarnih sredstev za svoje rekonstrukcije in razširitev bila prepuščena skoraj izključno sama sebi in niso imela potrebne pomoči od odgovornih teritorialno političnih in upravnih forumov tako, da s svojimi zahtevami tudi niso mogla uspeti v situaciji, ko so se drugi politično teritorialni organi v Sloveniji in Jugoslaviji zelo vneto zavzemali za izgradnjo nove in razširitev obstoječe industrije na svojem območju. Imam vtis, da so se naši družbeno politični in upravni organi na celjskem področju pred leti pretežno ukvarjali z ureditvijo komunalnih zadev, medtem ko pa na polju pomoči gospodarskim organizacijam pri zahtevanju kreditov podjetjem za rekonstrukcije — niso odigrali svoje vloge.

Pri nas na območju naše občine imamo namreč precejšnje število visokoakumulativnih podjetij, ki so naši celotni skupnosti dolga leta po vojni dajala ogromno akumulacijo. Kolektivi so se trudili, izboljševali organizacijo dela, povečevali tudi intenzivnost dela in sploh vsa njihova aktivnost je bila usmerjena k iskanju in izkoriščanju vseh rezerv znotraj podjetja. O sredstvih pa, ki so jih ta podjetja dajala skozi akumulacijo, so pravzaprav vodili računa vsi drugi, najmanj pa sami kolektivi in politično teritorialni organ celjske komune. Takšen odnos je seveda v družbenem pogledu nezdrav. Vpliv naših kolektivov in politično teritorialnih organov z ozirom na akumulacijo, ki jo je naše področje doseglo in dajalo, bi moral biti znatno večji. V tem pogledu se v določenem smislu pojmi

»majsteršafta« lahko prenese tudi na vlogo politično teritorialnih organov naše komune, ki so se omejili le v okviru komune in niso povsem dojeli značaj ponovne razdelitve ustvarjene akumulacije.

V vsej povojni dobi so izredno forsirana nova podjetja izven celjske komune, za katera so porabljeni ogromna investicijska sredstva, razen tega pa ta nova podjetja tudi še dalj časa po zgraditvi niso dajala naši družbi tiste akumulacije kot bi bilo zaželeno, z druge strani pa so stara podjetja bila zapostavljena v svojem razvoju, čeprav bi ravno ta stara podjetja lahko dajala še mnogo večjo kumulacijo, v kolikor bi jim bila omogočena vsaj nekoliko razširjena reprodukcija tudi s pomočjo investicijske izgradnje. Na podlagi tega stanja je seveda startna osnova naših starih podjetij zelo visoka in v odnosu na nova podjetja nepravilna, ker ta stara podjetja nimajo več toliko notranjih rezerv kot nova in zaradi tega tudi ne morejo povečati svoje produktivnosti in ekonomičnosti v takšni meri kot nova podjetja. Ravno na podlagi teh pokazateljev pa so zasnovani vsi predpisi, ki se kakorkoli nanašajo na akumulacijo. Vsi predpisi namreč, ki smo jih imeli v povojni dobi so v pogledu akumulacije bili zasnovani na predhodnih obdobjih in jasno je, da stara podjetja niso imela in nimajo takšnih možnosti za razširitev svoje proizvodnje in izkoriščanje kapacitet kot imajo to nova podjetja. Na podlagi tega smatram, da bi bilo izredno pomembno, da se naša komuna v celoti, posebno pa družbeni in politični faktorji zavzamejo pri vseh višjih organih za bolj enakopraven položaj starih podjetij nasploh, za pravičnejšo delitev dohodka, in da bolj vplivajo na kreditno politiko v smeri omogočanja normalnega in celo nekoliko pospešenega razvoja starih industrijskih podjetij, kjer so skoncentrirana že precejšnja materialna sredstva, soliden srednje strokovni kader in ogromno izkušenj, kar vse skupaj predstavlja ogromen kapital v smislu proizvodnih sil, ki jih je treba čimbolj izkoristiti v korist celotne družbe.

Dosedanja potrošnja je pokazala, da en sam voziček ne more zadovoljiti potreb, ker je že zdaj povpraševanje večje kakor zmogljivost vozička. Zato se bo treba hitro, vsekakor še pred koncem poskusnega obratovanja odločiti za razširitev poslovanja okrepčevalnice. Iz izkušnje vemo, da je izdelava novega vozička zelo dolgotrajna zadeva, razen tega sedanjí voziček še ni zadosti dolgo v uporabi, da bi na njem lahko ugotovili pomanjkljivosti, ki bi služile za korekcijo pri novem. Hkrati pa opažamo, da je že pri delni zadovoljitvi povpraševanja po zaželenih artiklih potrebno prodajalki vsaj dve uri priprave, ki obsega higiensko vzdrževanje vozička, rezanje kruha, rezanje in tehtanje salam, pakiranje, obračunavanje denarja, polnjenje vozička itd. Ti dve uri potem manjkata za kroženje po obratih, ker prodajalka praktično nikoli ne more obhoditi vseh poti.

Vsem naštetim in še mnogim drugim nevednostim pa se lahko izognemo, če končno osnujemo kantino v odrejenem poslop-

ju blizu obratov in blizu upravnega posloja, v katerem bi prodajalec sprejemal telefonska naročila iz oddelkov, pripravil naročne količine, potem bi jih pa razpečal prodajalec na servirnem vozičku. V tem primeru bi zadoščal ta servisni voziček, obenem bi tudi bilo rešeno vprašanje cigaret in vžigalic pa še »kofetarji« bi prišli na svoj račun. Posebna prednost takšne kantine je v tem, da lahko v njej namestimo hladilnik, ki bo prost s pričetkom poslovanja centralnega obrata družbene prehrane približno od 1. januarja 1963 dalje. Hladilnik bo posebno važen v toplejših mesecih za brez alkoholne pijače, jogurt in kislo mleko ter za salame.

V zadnjem času čujemo vedno pogosteje konkretne pripombe in povpraševanja za takšno vrsto kantine in sodobnim načinom servirnega razpečevanja po naročilu ter upamo, da jo bomo lahko tudi uredili s pomočjo samoupravnih organov in sindikata.

jk.

Kadrovski oddelek ni kriv ...

Tovariš urednik!

V pretekli številki »Celjskega tednika« smo zasledili članek pod naslovom »Konjunktura ali?«, v katerem je pisec kritiziral način razdeljevanja in razne nerednosti v zvezi s fotografiranjem članov kolektiva Tovarne emajlirane posode, ki je bilo namenjeno za potrebe kadrovske evidence in tovarniških izkaznic.

Čeprav slikanje in razdeljevanje posnetkov praviloma ne bi smelo predstavljati poseben problem, se je pojavilo zaradi malomarnega odnosa izvajalca ob pravi, pri slikanju, pri tehnični izvedbi in pri razdeljevanju niz težkih nepravilnosti, ki zaslužijo vsa grajo in najbrž še kaj več. Pisec je očitno vedel za to, vendar že v drugem odstavku pravi: »Posnetki so dragi in slabi, toda pustimo to ob strani«. Bolj zanimivo pa mu je dejstvo, da je fotograf sprejemal še posebna naročila od zaposlenih (poljubno večje število kopij istega posnetka). V resnici pa so prav ta posebna naročila najmanj važna in bi predstavljala ob korektnem delu fotografa dobrodošlo uslugo mnogim našim ljudem. Po vsem videzu je pisec članka naperil ost kritike mimo glavnih nepravilnosti na kadrovske službo in posebno na kadrovski oddelek našega podjetja.

V eni od prvih trditev se je člankar zapletel v protislovje, ko

govori o »prisilni« prodaji posnetkov po ekonomskih enotah in odtegotvanju dohodkov za neprevzete slike, takoj nato pa pravi, da so vodilne osebe v obratih reagirale na tako ravnanje s tem, da so se uprle razpečevanju slik med službenim časom. Če bi kadrovski oddelek odredil prisilno prodajo in prisilno plačevanje, bi se s tem brez dvoma težko pregrešil proti svojim kompetencam v eri delavskega samoupravljanja in bi bila v tem primeru tudi opisana reakcija vodilnih v obratu vsaj neodgovorno pomanjkljiva, pa tudi neadekvatna.

Pisec potem navaja, da je kljub upiranju vodilnih v obratu kadrovski oddelek vztrajal pri svoji odločitvi in popustil šele na splošni pritisk. Poslednja trditev bi ostala verjetno od vseh najbolj zagonetna, če se ne bi ob naknadnem preverjanju ugotovilo, da piscu očitno ni jasen pojem »kadrovski oddelek« niti v slučaju, če bi eno samo osebo iz kadrovskega oddelka zamenjal za ves oddelek, ker v njem nismo mogli zaslediti osebe, ki bi pri urejanju te akcije izdajala očitana navodila. O nekem »splošnem pritisku« pa sploh nič ne vemo.

Nasprotno pa vodji kadrovskega oddelka ni bilo znano, da razpečevalec slik samoiniciativno nudi posnetke med delovnim časom v obratu. Ko ga je obratna

pisarka iz EE-2 vprašala, če morajo delavci slike res vzeti, ji je odgovoril, da so dolžni vzeti delavci samo tiste posnetke, ki so jih sami naročili in ki so dobro uspeli, ostale pa naj zavrnejo.

Obenem je predložil, da ekonomske enote na svoji oglasni deski obvestijo delavce, naj dvignejo odvečne slike, ki so jih sami naročili, pri tov. Antonu Košecu v svojem prostem času. Ta navodila je izdal vodja kadrovskega oddelka še isti dan vsem obratnim pisarkam na sestanku.

Nadalje je vodja kadrovskega oddelka takoj poklical fotografa Mlekuža v podjetje in mu naročil, da prevzame in popravi neuspele posnetke. Fotograf je na ta pogoj pristal.

Navedeni ukrepi so zadosten odgovor na prvo zastavljeno vprašanje spornega članka. Drugo vprašanje ne spada v območje našega podjetja, temveč obrtne zbornice. Ob zaključku želimo obvestiti bralce, da je isti fotograf že izvedel podobno akcijo (slikanje članov kolektiva za fotografije, ki so bile priložene kartoteki), v letu 1954 in je uspela zadovoljivo. Za neuspeh letošnje akcije pa ni odgovorna nobena strokovna služba podjetja, temveč izvajalec sam, ki v tem primeru ni organiziral primerno pripravo, tehnično-strokovno ni zadovoljil osnovnim zahtevam, predvideni rok izdelave pa je

prekoračil skoraj za 6 mesecev.

Ker je v oštevilčenju 2 krat 2900 posnetkov popolna zmeda, se bo delo na identifikaciji fotografij nekoliko zakasnilo, tembolj, ker vedno niso podobne slikanim osebam. Zato bo podjetje podvzelo ustrezne ukrepe potem, ko bomo dokončno vedeli za obseg nastale škode.

Če je pisec iz našega podjetja ali ne, mu priporočamo, da v bodoče bolje preveri dogodke preden jih priobči v tisku, ker žaljivih netočnosti v članku »Konjunktura ali?« ne moremo smatrati kot dobromerno in konstruktivno kritiko.

Ivan Veber

Opomba uredništva: Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da pisec spornega članka ni član našega kolektiva.

Dan krvodajalstva

Na zadnji seji upravnega odbora je bilo sklenjeno na predlog predsednika sindikalne podružnice, da bo dan krvodajalstva v našem kolektivu v soboto, dne 8. 12. 1962. Nedvomno je, da se bodo vsi naši člani kolektiva odzvali tej človekoljubni akciji tako kot prejšnja leta.

OBROBI

Kljub težavam uspeh

Gospodarski odbor skupščine je na zadnji seji obravnaval poslovno poročilo za preteklih devet mesecev in ugotovil, da je naše podjetje kljub temu, da je bilo mnogo težav v tej dobi, doseglo rebalansiran plan količinsko 101 % in prav tako vrednostno 101 %. Izpolnitev letnega plana v tem obdobju je količinsko in vrednostno 75 %.

Zelo velik uspeh je bil dosežen pri izvozu. Plan izvoza je bil ne le dosežen, ampak celo presežen.

Vložena sredstva so v primerjavi z istim obdobjem lani znatno višja zaradi rekonstrukcije podjetja. V bodoče bomo morali bolje koristiti osnovna sredstva, ker je odstotek koniščenja nižji od lani.

V letošnjem letu so bila revalorizirana osnovna sredstva v določenem roku. S tem se je zvišala vrednost osnovnih sredstev za 12%, kar vpliva na povišanje amortizacije. Tako bomo morali odvajati več sredstev v amortizacijo, kar je pa ugodno, saj bomo iz povečane amortizacije lahko nabavili nova osnovna sredstva, ki jih potrebujemo.

Stanje terjatev je glede na ugoden rok vezave mnogo boljše kot v istem obdobju lani. Opaža se, da je stanje odprtih terjatev letos najvišje pri veletrgovini, medtem ko je bilo lani najvišje pri kooperantih, inštalacijskih podjetjih ter industriji. V primerjavi z lanskim letom so porasle zaloge, kar je pravilno z ozirom na nemoten proces proizvodnje.

Glede zalog gotovih proizvodov je odbor za gospodarstvo ugotovil, da asortiment ne odgovarja, ker našim kupcem ne moremo postreči z izdelki, ki jih zahtevajo. Asortiment bi moral biti obširnejši ker bi bilo tako omogočeno lažje prodajno poslovanje.

Pri stroških se opaža velik porast v primerjavi z lanskim le-

tom pri potrošnji električne energije. Ta porast je v precejšni meri pripisati elektro konti peči. Kapacitete elektrokonti peči niso po mnenju odbora popolnoma izkoriščene in bi bilo potrebno to stanje izboljšati.

Zelo so porastli stroški za higiensko tehnično varnost, o čemer je bila opozorjena služba HTV.

Poudarili so, da so pri proizvodnji nekaterih artiklov opuščene delovne operacije, za kar pa ni postavljen normativ. Izpuščanje teh operacij je večkrat nekontrolirano zaradi česar pride do porasta izmečka katerega oddelki nekontrolirano odstranjujejo. Odbor za gospodarstvo meni, da bi bilo potrebno normative revidirati.

Cene v letošnjem letu niso bile spremenjene, razen pri tablicah, ekonom loncih in posodah za smeti.

Najvišji procent kvaliteten popustov je pri stenskih vodnjakih, kopalnih kadeh in sokovnikih. Pravijo, da je ta popust tako visok zaradi zavarjenih vogalov.

Plan realizacije je bil dosežen 74 % in bo vsej verjetnosti letni plan dosežen ali celo presežen, če se bomo vsi potrudili pri delu. Osebnih dohodki so se v letošnjem letu znatno povišali. Prej je bila najnižja tarifna postavka 41 din na uro, sedaj pa je obračunska postavka 72 din na

uro.

Ugotovljeno je, da je najvišji procent preseganja norm v ekonomskih enotah 1, 3, 4 in 7.

Najvišji zaslužek na zaposlenega je prikazan v ekonomski enoti 7, sledi ekonomska enota 6 ter ekonomska enota 8. Povprečje zaslužka na 208 ur je skladno z republiškim povprečjem.

Rezervni sklad osebnih dohodkov je formirala samo ekonomska enota 8 in prav tako je tudi samo ta enota vlagala v skupni sklad podjetja. Rezervni sklad ekonomske enote 8 se mora v zaključnem računu prikazati ločeno in je istega smatirati kot obračunane, a ne izplačane osebne dohodke, kar se lahko prenese v naslednje poslovno leto.

Neproductivni čas v proizvodnji

Na 11. seji je UO razpravljalo o pravilnosti nagrajevanja za vloženo delo ter prišel do zaključka, da se pri delu po normah morajo odpraviti nepravilnosti, katere se v zadnjem času pojavljajo v vedno večjem obsegu. Predvsem se mora odpraviti praksa dodajanja in plačevanja ur po času delavcem, ki delajo po normi.

Število ur, plačanih po času, je pri delavcih, ki imajo vsa dela normirana, iz meseca v mesec več. Iz evidenčnih listov je razvidno, da se v skupinah, ki imajo visok procent preseganja norm, dodajo v nekaterih skupinah tudi do 100 ur mesečno za posameznika, za kar lahko trdimo, da se marsikje neopravičeno plačujejo delovne ure izven učinka, t. j. po času. Za pravilno plačevanje za vloženo delo mora biti več posluha s strani organov samoupravljanja v EE. Skrbeti moramo za vsestransko maksimalno varčevanje, kar prihaja vedno bolj do izraza zaradi občutnega zvišanja proizvodnih stroškov, zaradi povišanja osnovnih obračunskih postavk in akordov v zadnjih dveh letih, kar ima močan vpliv na proizvodne stroške. Prodajne cene naših izdelkov pa so ostale nespremenjene.

Na osnovi izdelanih analiz je tehnično vodstvo opozorilo

vodstva EE, da se prizna v vseh EE 4 % časa izven dela po normi, kar so vodstva EE tudi pravilno tolmačila ter je v mesecu oktobru tudi število plačanih ur izven dela po normi nižje v primerjavi z mesecem septembrom.

% ur plačanih po času		
EE	september	oktober
1	11,8	10
2	6,6	5,6
3	20,7	18,9
4	9,5	8,7
5	15	10,8
6	12,9	9,2
7	5,7	3,2
8 A	10,8	9

Iz gornjega pregleda je razvidno, da je v vseh EE znižano plačevanje ur po času. V EE, kjer je število ur nad 4 % plačanih po času, pa je naloga organov samoupravljanja, da sprejmejo ustrezajoče sklepe, katere morajo izvrševati vodilni od skupin vodij navzgor.

Jože Zapušek

Če nekdo nečesa ne ve, je to razumljivo. Manj razumljivo je, če skupina ljudi nečesa ne ve in povsem nerazumljivo je, če nihče nečesa ne ve, posebej še, če je tisti podatek pomemben.

V našem podjetju se je primerilo, da smo sklicali sestanek, ki se je odvijal v zadovoljstvo vseh. Razprava je bila konstruktivna, kritika v mejah dovoljenega in predlogi umestni in izvedljivi. Skratka sestanek, kakršnega smo si mogli le zaželeli!

Nekdo je predlagal, da bi prodajali več dekoriranih loncev na domačem tržišču. Povedati je treba, da delamo največ te vrste posode za izvoz. Človek, ki je to predlagal, je bil iz vrst komercialistov in je trdil, da je moč veliko te posode prodati na domačem tržišču. Ker so bili na sestanku prisotni tudi ljudje iz proizvodnje in finančniki, je bilo moč predlog pretehtati iz vseh zornih kotov. Vse je že kazalo, da se bodo dogovorili, kar se je nekdo domislil cene. In tukaj se je zataknilo...

Od vseh prisotnih ni namreč nihče vedel, če prodajamo ta izdelek na domačem tržišču z dobičkom ali v izgubo. Celotno naslutiti smo mogli, da tega izračuna v podjetju nimamo in da ga bo potrebno izdelati.

Tovariši! Se vam ne zdi, da znamo pri nas lepo reševati vse probleme, da razpolagamo z vsemi potrebnimi in nepotrebnimi podatki, ki izhajajo ne le iz enega vira, marveč iz večih. Prav zagadeli se nam zdi skorajda nerazumljivo, da smo pozabili na podatek, ki je dejanska osnova vsega našega dela, podatek, ki govori o izgubi ali dobičku. In to danes, ko je osnova vsega našega hotenja produkt našega dela, ki je izražen v dohodku.

Nemara se bo primerilo, da mi boste ugovarjali, češ, saj smo takoj našli potreben podatek, le iz glave ga nismo vedeli. Priznam, da je to mogoče. Vendar sem hotel le opozoriti, da velja prav dohodku pri posameznih izdelkih posvetiti večjo pozornost.

Selektor

Pavla Hudournik slikanje ni uga jalo, ker ni bila »primerno oblečena«

Na Mirni poti ni miru...

Bil je pust in siv novembrski dan. Na nebu so se valili temni oblaki. Mesto je prekrivala rahla meglica, ki se je redčila. Naš prihod je zbudil pri hišah razumljivo radovednost, ker so vsi vedeli, kakaj prihajamo.

»Bunker« smo takoj našli. To je prostor, ki je nameraval biti nekoč stanovanjski objekt, vendar je zasebnik prenehal z gradnjo že pri plošči nad kletjo, ker so gradnjo prepovedali. Lastnika »bunkerja« sta zakonca Hudournik. On je zaposlen pri Pogrebnem zavodu, žena pa doma gospodinja.

Ta zaustavljena gradnja, ki bi bila zaradi nezadostne izolacije in vlage, ki prodira vanjo, komajda sposobna za klet, je preurejena v dvoje stanovanjskih prostorov. V sredini pri vhodu je majhna veža, na vsaki strani pa po en stanovanjski prostor velikosti dva krat dva in pol metra. In v vsakem teh prostorov stanujejo ljudje.

V desni polovici je Mlinarič Erika s svojim možem in osem-mesečnim otrokom. Zaposlena je

v našem podjetju in dela v dekor oddelku. V prostoru imajo kauč, omaro, mizo z enim stolom in posteljo za otroka, katero so morali odžagati, da jo je bilo moč spraviti v sobo, ki v nobenem primeru ne zasluži tega imena. Ker je dimnik na drugi polovici »bunkerja«, morajo ogrevati prostor z električnim radiatorjem. Kuhajo na kuhalniku. Otrok je močno prehlajen in kašlja. Mlinaričeva nam je povedala:

— Kauč sem pripeljala s seboj, ko sem se pred letom dni vselila. Danes je od vlage že ves plesniv in če bomo imeli kdaj srečo, da se bomo preselili, bo povsem ne-uporaben. Hudo mi je zaradi otroka, ki mora prebivati v tej vlagi. Po stenah teče voda, strop je prepojen z vlago in tla od mokrote že plesnijo

Tudi na drugi strani »bunkerja« smo našli podobno opremo le s tem razločkom, da imajo štedilnik. Tamkaj stanuje Olga Novak z leto dni starim otrokom. Njen mož je pri vojakih. Vrne se čez eno leto. Do takrat bo sama. Tudi ona dela v dekor oddelku.

Pokazala je nad štedilnik:

— Tukaj sta stena in strop vsaj malo osušena. Drugje je tako kot pri sosedih. Živimo v vodi in bojim se, da bo otrok čutil zaradi tega posledice. K sreči je krepak, pa je imel do danes le en prehlad. Da sva dobila z možem to luknjo, sva morala plačati lastnici vnaprej 36 tisoč dinarjev. Dokler še ni bilo otroka, smo plačevali za stanovanje tri tisoč. Ko smo dobili otroka, nam je lastnica dvignila istega dne stanovanjsko najemnino za tisočaka. Poleg tega moramo plačevati tudi uporabo drvarnice, za kar sem morala v letu in pol odšteti lastnici osem tisoč dinarjev. Presodite sami, če je prostor, ki je še za klet ne-ustrezen, vreden toliko.

Njena sosedja, Erika Mlinarič plačuje zato, ker je moč doma,

šest tisoč dinarjev. Tudi njena najemnina se je povišala takoj z rojstvom otroka. Hkrati pa plača še štiri tisočake za trošenje elektrike, s katero ogrevajo in kuhajo.

Ko smo pozvonili na vratih hiše, v kateri stanuje Hudournikova, smo morali nekaj časa čakati. Sosedje so nam povedali, da bo najbrž naš obisk propadel, ker nam ne bo hotela odpreti. Zagledali smo glavo, ki je pogledala skozi okno, potlej smo pa čez nekaj časa, ki so minili v negotovosti, vendarle zaslišali ključ v vratih.

Imel sem pripravljen aparat s flešom. Nameraval sem jo slikati takoj, ko bo odprla vrata, vendar sem si premislil. Bilo je prav, ker bi v tem primeru prav gotovo ostali pred s treskom zaprtimi vrati.

Pavla Hudournik je srednje postave in izrazito moških potez. Njeno govorjenje je odrezavo in videti je, da ne trpi ugovorov. Hoteli smo se pogovoriti z njo človeško in zvedeti, kakaj pobira tolikšno stanarino za prostore, ki so vse prej kot primerni za bivališče ljudi. Takoj je prevzela iniciativo:

— Potrebovala sem denar. Teh ljudi ni nihče siliti, da se vselijo. Zdal bi potrebovala te prostore za kolo in ozimnico, pa so zasedeni. Če jim ni prav, naj gredo.

Pritisnil sem na sprožilec aparata, ki sem ga držal ves čas v naročju in zasvetilo se je. Nameril sem ga po občutku proti njej, ker ga nisem hotel prisloniti k očesu. Delal sem se, kakor bi se mi slučajno sprožil.

— In kaj naposled to vas briga? Če bodo dolgo rogovili, jih bom postavila na cesto, pa bom imela spet mir.

Sprožil sem še enkrat, ker nisem vedel, če mi je prvi posnetek uspel. To pot je razumela, za kaj gre. Na uso moč je vzrojila:

— Takoj se poberite. Kaj vam pride na misel, da me slikate tako. Izginite!

In vrata so se s treskom zaprla. Novakova nam je povedala, da njene groznje o »postavljanju na cesto« niso prazne besede. Ko se je njen mož uprl plačevanju prispevka zaradi otroka, jima je dala takoj štirinajstdnevno odpoved. Z veseljem bi se odselila, pa se nista imela kam. Morala sta popustiti. Zvedeli smo, da ima Hudournikova še pet podnajemnic. Stiri prebivajo v dveh sobah, medtem ko ena celo na hodniku. Vsaka izmed njih plačuje mesečno tri tisoč dinarjev...

Sosedje so nam povedali, da ni razlog njenemu hotenju po izselitvi, izpraznitev prostorov zaradi ozimnice in kolesa, kakor nam je povedala. V te prostore bi nikoli ne dala jabolka, krompirja ali drv, ker so preveč vlažni. Imela je že prej podnajemnike in imela jih bo še vedno... Hotela bi le najti človeka, ki je še v večji stiski, kakor sta ti dve družini, da bi jim izsilila še več denarja. Boji se, da pri njih ne bo kmalu novih otrok, ki bi pomenili njej nove tisočake...

Da, na Mirni poti ni miru. In ne bo ga vse dotlej, dokler ne bo nekdo temu nemiru storil kratek konec...

Stena, prepojena z vlago

KADROVSKE VESTI

NOVO SPREJETI:

Moški:
Brglez Alojz, Kotnik Rajmund, Koželj Jože, Hudolin Rudolf, Centrih Ivan, Komplet Jože, Dobnik Franc, Jagrič Alojz, Mijošek Mirko, Rojc Franc, Pikula Božidar, Motoh Alojz, Dolinšek Franc, usl., Špan Jože, usl., Pangerl Franc, Antlejš Franc, Horvat Janez, Meze Andrija, Meznarič Franc, Marinčič Miroslav, Potočnik Štefan, Sabadžija Djuro, Sešerko Avgust, Štefančič Hinko, Kerš Anton, Znidar Marjan, Jančič Franc, Iršič Jože, Jeršič Ferdo, Kmecl Peter, Macur Ivan, Jazbec Franc, Jug Avgust, Skamen Nikolaj, Mirnik Ivan, Berginc Franc, usl., Pukl Filip-Srečko, usl., Jereb Milenko, Lovrenčak Anton.

Zenske:
Brešan Angela, pog., Šarlah Zora, Tuhtar Darinka, Lužar Frančiška, Sorčan Marija, pog., Kampuš Alojzija, pog., Nemeč Neža, Koprivnik Marjeta, Goršek Zdenka, ing. Berginc Jožica, Dečko Ljudmila, pog., Valek Ivana, pog., Pekić Vukadinka, pog., Polc Ivanka, pog.

IZSTOPI:
Moški:
Plak Štefan, samovoljno; Novak Albert, odvišna delovna sila, usl.; Cvek Ivan, pom. odvišna del. sila; Ferme Jože, sporazumno; Vojinovič Milivoje, na l. željo; Četina Peter, usl. na l. željo; Cater Bogdan, na l. željo; Vrantanar Edi, na l. željo; Golčman Anton, sporazumno; Koprivc Mihael, odvišna del. sila; Škorjanc Marjan, na l. željo; Benedejčič Andrej, upokojenec; Znidar Martin, upokojenec; Rataj Ivan, upokojenec.

Zenske:
Bercko Angela, na l. željo; Verk Ivana, samovoljno; Škinjar Terezija, na l. željo; Turinšek Fani, samovoljno; Kosmač Bogdana, odvišna del. sila.

POROČILI SO SE:
Koželj Stanislav (16.XII.1961), Brežnik Ladislav; Odar Otmar, uslužbenec; Solinc Marija; Veber Frančiška; Šrot Ivan; Pajek Štefanija; Glušič Rafael; Kovše Lambert.

ROJSTVA:
Koželj Stanislav, sin Vlado; Planinšek Anton, hči Bernarda; Suholežnik Greta, hči Suzana; Znidar Friderik, sin Sandi.

Gledališče in delavci

Slovensko ljudsko gledališče si je že od nekdaj prizadevalo, da bi razširilo krog svojih rednih obiskovalcev tudi na delavske kolektive, vendar je v tej svoji težnji le priložnostno uspelo. Sicer je zmotno, da v Celju med stalnimi gledališkimi abonenti ni najti delavcev. Število je nekontrolirano, bolj očitno bi bilo le ob zaključenih delavskih predstavah.

Vsekakor sodj gledališče v okvir splošne estetske vzgoje, znova pa moramo poudariti, da je predvsem namenjeno delovnemu ljudstvu. Letošnje predstave so izbrane tako, da ustrezajo stopnji vsakršne izobrazbe. Niso namenjene nobeni izbrani publikii, niti ne bodo stregle izključno gledališkim ljubiteljem. Po svoji vsebini in idejni usmeritvi so vseskozi napredne in aktualne. Sežejo v ljudsko klasiko, sodobno dramatiko, ljudsko igro, domačo družbenokritično dramo in sodobno komedijo ter mladinsko igro.

Delno se je gledališče že lotilo izvedbe programa, kako bi si pridobilo še več delavcev. Vendar brez aktivnega sodelovanja upravnih, sindikalnih in drugih forumov akcija v celoti ne bo izvedljiva. Za primer naj navedemo Cinkarno in Tovarno emajlirane

posode, kjer so se že angažirali poedini funkcionarji sindikata in upravnih odborov. Vsi so si edini v tem, da je treba čimprej začeti z organizirano kulturno in estetsko vzgojo. Zaradi določenih včasih pa tudi nerazložljivih predhodkov se delavci ogibajo gledališča, češ da je za »meščansko« publiko. Rajši pa zahajajo v kino. Med kinom in gledališčem pa je bistven razloček. Film je prirejena umetnost — če je in kadar je umetnost! — obiskovalcu ni potrebno umsko sodelovanje, vse mu je servirano v že izdelani obliki, po končanem filmu mu ni ničesar dano v razmislek. Gledališče pa je živa umetnost, ki zahteva tvorno miselno sodelovanje, popolno angažiranost gledavca v analitičnem procesu predstave. Po vrnitvi iz gledališča razmišlja o njej, saj je bil priča živemu spopadu človeških usod in idej.

Prav v današnjem času, ko se od poedinca zahteva čedalje večje sodelovanje v družbenogospodarskem procesu, pa je navajanje delavca k sprejemanju kulturnih dobrin še kako potrebno. Širi mu obzorje, ga vključuje v družbo kot enakovrednega člana našega občestva, jača mu zavest — in še enkrat naj mu bo poudarjeno, da gledališče ni namenjeno izjemni publikii. jž

PREVENTIVNO OKREVANJE

članov kolektiva v letu 1962

V letu 1962 smo imeli na razpolago sklad za preventivno okrevanje članov našega kolektiva, za katerega je prispevalo podjetje in ZSZ Celje. Okrevanje je bilo namenjeno tistim članom, ki so fizično slabotni, bolni, starejši in tistim, ki delajo na zdravju škodljivih delih. Izbor za okrevanje je bil skozi vse leto v obratni ambulanti na priporočilo zdravnika. Delavcem, ki delajo v pocinkovalnici, topilnici emajla in pečarjem v emajlirnici, kjer so delovni pogoji zelo težki, smo dali okrevanje na razpolago, tako da bi se lahko prijavili vsi, vendar so delavci okrevanje kljub ugodnim pogojem odklanjali. Nekaj mest smo dali na razpolago obratovodjem, ki so pripravili delavce potrebne oddiha. Letovalo je tudi nekaj članov ZB. Na okrevanje v Crikvenico smo poslali 155 članov, ki so letovali po 10 dni v času svojega rednega letnega dopusta v izmenah, ki so bile določene za vso sezono. Pri določevanju okrevancev so bile kot vsako leto tudi letos težave, ker smo morali upoštevati primeren čas, objektivno presojo potrebe okrevanja itd.

V Logarsko dolino smo poslali 18 članov, ki so letovali po 14 dni. Sem smo poslali tiste, ki niso bili sposobni za na morje, srčne bolnike in starejše delavce.

Na račun sklada za otroške kolonije, ki ga je dalo naše podjetje, so bili poslani otroci članov

našega kolektiva v otroške kolonije v Baško. Poslanih je bilo 92 otrok, in sicer 37 predšolskih in 55 šolskih. Za vsakega otroka smo prispevali po 5000 din, nekaj je dala občina, starši pa po svojih možnostih. Nekaj otrok je letovalo brezplačno, ker so bili zdravstveno ali socialno ogroženi ali pa otroci mater samohranilk. Otroci so letovali v Baški po 3 tedne. Določeni so bili od zdravstvene in socialne službe našega

TRIBUNA

Tovariš urednik!

Zadnje čase je vse večja potreba po knjižnici in strokovni literaturi. Izšel je tudi zakon o poslovanju tehničnih knjižnic v podjetjih. Upamo, da bo sedaj knjižnica bolj urejena in končno tudi določena oseba, ki bo zanjo zadolžena.

Kakor za vsa dela, tako je tudi za urejeno poslovanje knjižnice potreben določen čas. Saj je že administrativno delo pri eni sami knjigi, da je sposobna za posojanje precejšnje. Če pa hočemo še, da se človek poglubi še v drugo plat, da obvešča o novostih in vsaj nekoliko pozna vsebino knjige — da potem hitreje posreduje določene snovi tistemu, kateri jih išče — je nujno, da za to razpolaga s časom.

Kakor veste, danes nima knjižnica svojih prostorov, kjer bi nemoteno poslovala. Danes ima knjižnica naslov, nima pa dovolj časa za opravljanje dela. Zato se vse delo odvijata kot prostovoljno delo. Včasih je nujno, da se gotova dela opravijo med delovnim časom kot na primer sprejem novih knjig in izdajanje.

Prav bi bilo, da bi bilo to delo nekje upoštevano. Na vratih je sicer napis »glavni knjižničar«, vendar do danes še ni bila dana naloga, kaj naj dela, kaj se pričakuje od te službe in s kakšnim dovoljenim uradnim časom naj opravlja ta delo. Vsi pa govorimo, da naša knjižnica ni urejena in da nima zaželenega učinka in podobno. Skratka, priti mora strokovnjak-inženir, da bo ta zadeva urejena.

Do danes, to je v treh letih, še ni nihče vprašal tovarišico, ki zaenkrat vodi knjižnico, kako dela,

kako razpolaga s časom, če je potrebna pomoči. Vsako leto je inventura knjig. Knjižni sklad se letno poveča za 200 do 400 izvodov, ki so evidentirani v inventurni knjigi. Od tega števila ne manjka ničesar. Mogoče pa je, da ni zajeto vse, kar je naročila tovarna. To pa zato, ker ni urejeno poslovanje okrog naročanja knjig. Ze večkrat je bilo predlagano, da se formira odbor strokovnjakov, ki bi naročal knjige po strukturi, ki je potrebna za naše podjetje. Tega še do danes nihče ni smatral za potrebno. Če bi ta odbor deloval, bi prav gotovo prihajale v podjetje res strokovne knjige, revije in ostalo.

Posebej bi se morala ločiti porabna ali priročna literatura. To so razna navdila, predpisi, priročniki in tehnični priročniki, kateri so razporejeni na delovna mesta kot ostali drobni inventar. Tega bi zajemala inventurna komisija v taki obliki, kot je sedaj pri nas praksa za knjižnico. Sama knjižnica bi pa morala imeti določena sredstva, s katerimi bi razpolagal odbor. Ta bi sistematično nabavljala novo literaturo, obnavljala in dopolnjevala knjižni sklad ter zastarele materiale predlagal za skladiščenje. Potem bi naša knjižnica postala res strokovno-tehnična knjižnica. Tako je pa danes v knjižnici kup reži, ki ne sodijo med strokovne knjige. V taki obliki kot je danes dodeljeno delo knjižničarju, ni mogoče kaj več narediti. To navajam predvsem zaradi tega, da ne bi kdo z ozirom na napis, ki stoji na vratih, smatral, da je dana tudi možnost za delo. Nujno pa je dodeliti prostor v katerem bi lahko poslovala knjižnica.

Vera Turk

podjetja v sporazumu z otroškimi dispanzerjem in šolsko polikliniko ZD Celje. Kljub temu, da so bili otroci oziroma starši pravčasno obveščeni o odhodu, je 7 otrok zadnji trenutek odpovedalo letovanje, tako da nismo mogli poslati drugih. Pri določevanju okrevancev smo se zavedali, da bi bilo okrevanje potrebno vsakemu članu, vendar iz finančnih razlogov nismo mogli vsem ustreči.

Pohvalno pa je za podjetje in ZSZ Celje za razumevanje pri dodelitvi sklada za okrevanje. Tega bi se moral zavedati vsak član, ki je brezplačno letoval. Priporočljivo bi bilo, da bi vsak, ki je poslan na preventivno okrevanje ta čas pravilno izkoristil za oddih in upošteval navodila domov in zdravstvene službe in s tem dokazal, da je bil vreden in potreben oddiha. Nežka Čuješ

Nekaj misli o požarni preventivi v podjetju

Upravni odbor gasilskega društva je na svoji redni seji dne 15. novembra 1962 med ostalim razpravljal tudi o požarni preventivi v podjetju. Poleg odstranitve razne vnetljive navlake po kotih kot so to mastne krpe, hlapljive lahkovnetljive tekočine, slaba električna napeljava in podobno, spada v preventivo tudi prepoved kajenja v požarno-nevarnih oddelkih. Gasilstvo je na vseh takih mestih namestilo opozorilne table; ki pa žal le malo zaležejo. Pogostoma zalotijo ljudi, ki hladnokrvno kadijo. Posebno žalostno pa je dejstvo, da se opozorjeni mnogokrat le malo zmeni za opomin gasilca. So primeri, ko jih gasilec dobi nekaj pikrih nazaj, opominjeni pa kadi dalje. Takoj ti je sicer jasno, da imaš opravka z nekulturnim človekom, vendar to ne izpremeni dejstva. Varnost pred požarom je še naprej ogrožena.

Ker se je pa ob tako malomarnem odnosu do vsega tega le potrebno zamisliti, je odbor sklenil zaprositi vodstvo podjetja za pomoč. Želja gasilstva je, da se najde način kako utrditi disciplino, neizprosno disciplino, kateri se bomo morali brezpogojno prav vsi podrediti.

Se so problemi, ki povzročajo članom gasilstva težave.

Kar malo težko je razumeti, da naletimo pri odstranjevanju raznih napak, ki bi utegnile povzročiti požar, ali pa vsaj ovirati uspešno akcijo gašenja na gluha ušesa tudi pri nekaterih vodilnih ljudeh. Mnenja sem, da se varnost podjetja pred požarom le preveč prepušča gasilcem samim, češ to je njihova stvar. To je povsem zgrešeno, saj podjetje ne nudi obstoja le gasilcem, marveč celotnemu kolektivu.

Na nekaj moramo še opozoriti, kar se nam ne zdi pravilno, a si sami ne moremo pomagati. Čutimo se namreč preveč osamljene,

brez sodelovanja naše delovne inteligence t. j. brez inženirjev in tehnikov.

F. S.

Letna skupščina počitniške zveze

Pred nekaj dnevi je naša družina polagala svoj letni obračun. Ugotovili smo, da je naše društvo eno najmočnejših in najbolj delovnih društev v Celju. Po poročilu, ki ga je prebral predsednik tov. Anton Šarlah, je bilo razvidno, da je naša počitniška zveza veliko delala. Zato bomo skušali predstaviti naši javnosti najagilnejša žarišča ferijalnega dela. Program organizacije je »spoznavaj domovino in še bolj jo boš ljubil«. Naloga organizacije je, da mladina spozna svojo domovino, njene narode in njih običaje, naravne, kulturne in zgodovinske spomenike, da pozna pot NOB in potek naše socialistične revolucije.

Po zaslugi naših članov in prijateljev, ki so se nesebično posvetili izpeljavi smotrov organiza-

cije, smo uspeli z nekaterimi akcijami v naši dejavnosti.

Med letom je družina počitniške zveze prirejela razne izlete v bližnjo okolico, kakor tudi v druge kraje bratskih republik. Naši predstavniki so se udeležili seminarja v Velenju in Sisku. 25. maja so se udeležili velikega zborovanja v Kumrovcu ob počastitvi rojstnega dne tov. Tita. Ob tej priliki je za svoje delo prejela družina prehodno zastavo. Družina počitniške zveze je organizirala prijeten oddih za naše člane v Makarski. V zadnjem času je organizirala potovanje s kolesi po Jugoslaviji. To je prva akcija počitniške zveze v Sloveniji. Naša člana sta prevozila Jugoslavijo od Celja do Ohrida in nazaj.

Hinko Frank

SPREMEMBE OSEBNIH PODATKOV

Vsako leto opozarjamo člane kolektiva, da sproti javljajo spremembe svojih osebnih podatkov kadrovske evidenci (soba štev. 16).

Pravilno zajemanje in točno poslovanje dokumentacije je odvisno od vsakega posameznika, ki mora pravočasno javiti spremembe kakor na primer: rojstvo otrok, poroka, razveza zakona, sprememba bivališča ali preimenovanje ulic, vojaške zadeve, kvalifikacije in podobno.

Dolžnost vsakega člana kolektiva je, da čimprej javi spremembe v kolikor so nastale v času njegovega službovanja v podjetju.

Obvestilo izdajamo zato, ker ugotavljamo, da so točni podatki pri posebnih akcijah kot na primer pri obdaritvi otrok za novoletno jelko, pri pozivanju na orožne vaje in podobno zelo važni in potrebni za pravilno vodenje.

Smatramo za potrebno, da vas ponovno o tem obvestimo in opozarjamo, da se v bodoče ne bodo upoštevali nobeni izgovori in da bomo pri eventualnih posledicah zaradi netočnih podatkov prisiljeni nastopiti z disciplinskimi ukrepi. Rok je 10. 12. 1962.

KOLENDAR PRIREDITEV

Kino Union:

Od 30. 11. — 4. 12. »Alamo« I. del ameriški barvni cinemascope
Od 5. — 9. 12. »Alamo« II. del ameriški barvni cinemascope
Od 10. — 15. 12. »Poklicali so tudi 3/4 jugoslovanski
Od 14. — 15. 12. »Kruh in rože« ruski
Od 16. — 22. 12. Revija Moravinih filmov (7 novih filmov)
Od 23. — 27. 12. »Betonska džungla« angleški
Od 28. — 31. 12. »Obračun« (II. del kapetana Leši-ja) jugoslovanski barvni cinemascope

Kino Metropol:

Od 1. — 3. 12. »Bila je noč v Rimu« italijanski
Od 4. — 5. 12. »Doživljaji detektiva Bussetta« amer. barv. risanka
Od 6. — 7. 12. »Nenavaden svet« italijanski barvni

Od 8. — 10. 12. »Medaljon s tremi sreči« jugoslovanski
Od 11. — 15. 12. »Roman ginekolog« nemški
Od 14. — 15. 12. »Mati Ivana Angelska« poljski
Od 16. — 18. 12. »Obsodba« francoski
Od 19. — 23. 12. »Živim za tebe« ameriški barvni cinemascope
Od 24. — 27. 12. »Nepredvideno« francoski
Od 28. — 31. 12. »Sovrašstvo brez prizanašanja« nemški vistavision

Matineeje:

2. 12. »Radostna leta« ruski barvni (Metropol)
9. 12. »Dirka za soncem« ameriški barv. cinemascope (Union)
16. 12. »Karneval v New Orleansu« ameriški barvni cinemascope (Metropol)
23. 12. »Čudno dekle« jugoslovanski (Union)
30. 12. »Bela divjina« ameriški barvni (Metropol)

ENO NOVO POROČILO STEFANA FRAKLJA

Dragi moji preljubi bralci ne bodo mogli verjeti enemu velikemu štosu, ki se mi je pred kratkim zgodil v eni zvezi z mojo osebo, ki se je po nekem čudnem kemijskem procesu tako spremenila, da je še moja ljuba žena in moj mulc nista mogla prepoznati. In v zgoraj omenjeni zvezi smo imeli v naši hiši na račun moje osebnosti en fantastičen hec, katerega nameravam v enem poročilu obelodaniti.

Prvo in prvo, kar mi morate verjeti je to, da se poznam, da me pozna ena moja ljuba žena in en moj mulc, ki me sicer še ne pozna tako dobro, a me bo spoznal, če mi bo prinesel v počitnicah eno slabo spričevalo, kar sem mu obljubil — in kar jaz sklenem držati kot pribito — kar mi morate tudi verjeti. Kot že rečeno se poznam iz enih špeglov in ogledal, iz enih fotografij od ohceta z mojo ljubo ženo in iz enih podobnih priložnosti, kadar se tako fantastično vidim iz enega obraza v obraz in ko vedno opazim eno svojo lepoto, za katero pravi moja ljuba žena, da jo fantastično kazi en moj nos, kar pa je čisto navadna ženska zlobnost, ki ji je za eno osnovo moje izvenzružinsko aktivno gostilniško udejstvovanje, ki žal ne prinese nobene točke za stanovanje, ker bi v tem primeru že bil po dolgoletnem udejstvovanju na enem visokem mestu na seznamu.

Kakor je že mojim ljubim bralcem znano, smo se fotografirali za eno legitimacijo, ki jo bomo dobili kot eni člani naše proizvodne fabrike in katero bom jaz pokazal na Glaziji za kar bom imel prost vstop na ene boksarske prireditve, kar izkazuje praktičnost teh izkaznic v eni svetli luči. Čakal sem tri ure, da sem prišel na vrsto pri tovarišu, ki je delal kot stroj in prekinil vsake toliko časa delo, da so se ene lampe ohladile, on pa ogrl ob eni kapljici, katero sem mu iz dna duše zavidal. Nekateri pravijo in ga zaradi enega nerazumevanja obsojajo zaradi ene pijače, kar pa ni prav in pravim, da ni nikjer v novi ustavi pijača prepovedana, kar fantastično dokazuje, da nimajo ti krogi prav in da nima njihova zloba in očitki nobene zakonite osnove. Človek se redkokdaj v življenju slika, nikoli se pa ne zgodi ta veličasten in fantastični trenutek za-

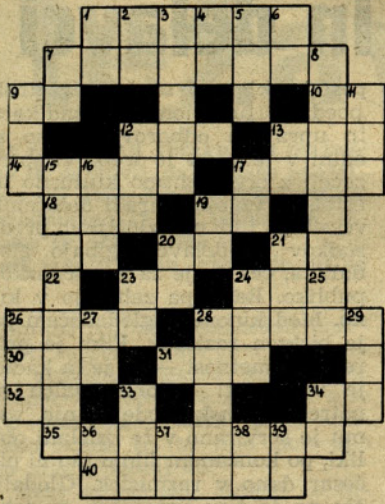
stonj in na račun fabrike, kakor se je zgodilo takrat v hrvaški baraki, za kar gre vsa hvala tistemu, ki si je izmislil slikanje zastoj.

Prejšnji teden so me poklicali. Ko smo v seznamu našli moje ime in eno številko, smo na osnovi ene številke poiskali fotografije in jih našli. Na tisti sliki sem bil v podobi ene ženske in tudi tovariši so dejali, ko so pogledali mene in tisto fotografijo, da to najbrž ne bom jaz, za kar se jim s tega mesta zahvaljujem. Potlej sem iskal in preobrnil cele kupe z enim fantastičnim upanjem, da bom našel eno svojo fotografijo. Vrag je hotel, da mi nihče ni bil podoben. Izbral sem vse plešce, ker vam moram žalostjo priznati, da sem plešec in jih dal na kup. Ker pri fotografiranju nisem imel kravate, sem iz tega kupa izločil ene ljudi z kravata in potem še ene, ki niso imeli brk, nakar sem izločil tudi tiste z očali, pa mi je ostalo deset fotografij. — Ni vrag, sem si dejal, — da nisi na eni izmed teh tudi ti! In res sem bil. Spoznal sem se po enem fantastičnem znaku, ki je zelo zanesljiv. Na suk-njiču mi je manjkal gumb in tako sem našel eno svojo fotografijo. Zato svetujem tudi vsem ostalim ta preizkušeni štos, če se bodo seveda mogli domisliti, česa jim je takrat primanjkovalo. Ena taka metoda jim bo zelo olajšala iskanje in tudi potrčila, da tisto na sliki je resnično ena njihova oseba.

Pozdravlja vas vaša slika

Štefan Frakelj

VODORAVNO: 1. glavno mesto Kitajske, 7. država v Južni Ameriki, 9. kratica svetovne humanitarne organizacije, 10. nikalnica, 12. kratica evropskega tekmovanja v atletiki, ki je bilo leta 1962 v Beogradu, 13. kratica za atmosfero, 14. odjemalec blaga, 17. vrsta subtropske palme, 18. primitivno orožje, 19. središče vrtenja, 20. kemični znak za Iridij, 21. soglasnik, 22. samoglasnik, 23. začetnici slovenskega pesnika (Soči), 24. hoditi, 26. ribja jajčeca, 28. predmet v cerkvenem stolpu (dvojina), 30. rezilo, 31. vranji glas, 32. dva soglasnika, 33. soglasnik, 34. slovenski tednik, 35. odbereta; odstraniti, 40. nasprotje od pozimi.

NAVPIČNO: 1. reka v Italiji, 2. španski spolnik, 3. soha; kip (pomanj.), 4. z rimsko 4, 5. reka v Afriki, 6. dva soglasnika, 7. začetnici imena in priimka prvega predsednika prve slovenske vlade, 8. ime pesnika Aškerc, 9. termin, 11. žensko ime, 12. obrtnik živilske stroke, 13. kemični znak za lahko kovino, 15. samoglasnik in soglasnik, 16. glas pri strelu, 17. vrhunski športnik; prvak, 19. oranje, 20. vas pri Ljubljani, 21. števniki, 22. utrdbe; napis, 23. povratno osebni zaimsek, 24. vrsta vrbe, 25. veznik, 26. veletek v Aziji, 27. žitarica, 28. vas pri Konjicah, 29. ženski pevski glas, 33. kratica za krajevni ljudski odbor, 34. osebni zaimsek, 36. kratica za zbor proizvajalcev, 37. pijača starih Slovanov, 38. samoglasnik in soglasnik, 39. osebni zaimsek.

— SV —

RESITEV KRIZANKE IZ PREJSNJE
STEVILKE

VODORAVNO: 1. POGIN. 6. MILO-RAD. 8. JEZ. 9. DEZ. 11. OSAMLJENI. 14. DT. 15. RAK. 16. AC. 17. AVAR. 19. OR. 20. AK. 21. EK (Edvard Kardelj). 22. OS. 23. ZRAK. 25. UP. 26. BAN. 27. ON. 29. SEMENARNA. 32. AKA. 33. AJD. 34. APOTEKA. 37. EDINI.

ZMAGA BEOGRADA

V nedeljo 18. novembra 1962 je bilo v Celju kvalitetno tekmovanje judoistov. Na tem tradicionalnem tekmovanju za pokal pokojnega ing. Iva Reya, so sodelovale vse najboljše ekipe — mestne reprezentance Beograda, Zagreba, Ljubljane, Novoga Sada, Maribora, Kranja in Celja.

Tekmovanje je bilo moštveno, vsaka ekipa je štela pet članov, skupno je tako nastopilo okoli 40 judoistov.

Po izredno zanimivih borbah so bili zabeleženi sledeči rezultati:

Novi Sad : Celje 3:0, Maribor : Kranj 6:5, Beograd : Ljubljana 4:3, Maribor : Novi Sad 8:6, Beograd : Maribor 7:0.

Najbolj zanimiva je bila borba med Beogradom in Ljubljano, kjer se je dvoboj končal neodločeno. Ker po propozicijah ni možen neodločen rezultat, sta se ponovno spoprijela Ljubljančan Macarol in državni prvak Stojaković. Tudi to srečanje se je končalo v regularnem času neodločeno zato je prišlo do zmage Beograščana šele v drugem podaljšku, ko je Macarol prav ne-

Redek zaplet v pomorskem pravu

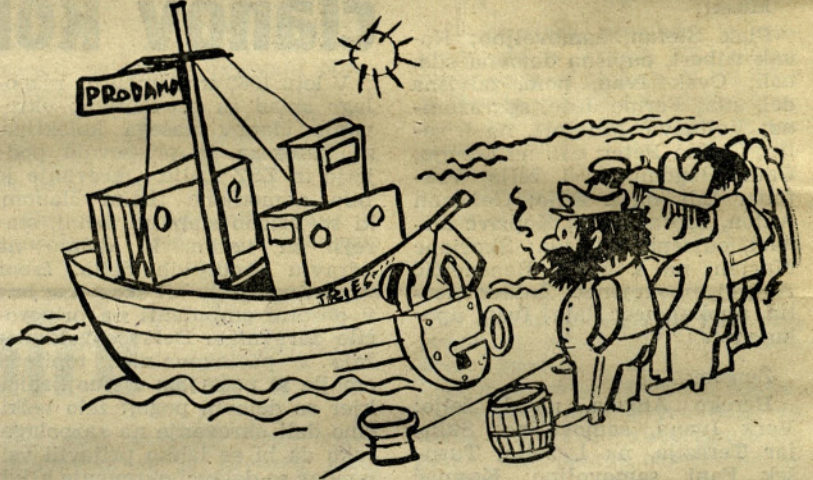
Nedavno je dnevno časopisje objavilo kratko sporočilo, da je bila na Reki zaplenjena čezoceanska tovorna ladja »Trieste«, ki je pripadala družbi Comercial Naviera Orinoco in je do sedaj plula pod panamsko zastavo. Zaplomba ladje je bila ukazana z izvršnim nalogom Višjega gospodarskega sodišča LR Hrvatske, ki po jugoslovanskih pravosodnih predpisih razvoja v zadevah pomorskega prava. Do tega sodnega akta je prišlo zaradi tega, ker ladijska družba — kateri pripada ladja »Trieste« — ni na ponovne pozive poravnala svojih obvez do jugoslovanskega transportnega podjetja »Transjug« na Reki, ki je zato v zaščito svojih terjatev vložilo zahtevo zaplembe in prisilne prodaje ladje v jugoslovanski luki, iz čigar izkupička se naj po mednarodno veljavnem pomorskem pravu krijejo terjatve drugih upnikov do te ladijske družbe oziroma njihovih lastnikov.

Ta primer, ki je prvi v vsem povojnem obdobju v naši državi, je omembe vreden zaradi tega, ker se na ladji nahaja tudi tovor 1200 komadov pocinkanih vedric, ki jih je naše podjetje utovorilo v začetku avgusta 1962 za račun enega naših največjih kupcev, firme Tre United Africa Co, London, s ciljem prevoza do končne razkladalne luke Monrovia v Liberiji.

Zaradi zaščite pravic kupca in naših lastnih pravic, je naše pod-

jetje že vložilo pri Višjem gospodarskem sodišču LR Hrvatske zahtevek, da se takoj izkrca naš tovor pocinkanih vedric in da se iz izkupička prisilne prodaje ladje krijejo našemu podjetju vsi nastali stroški (plačana pomorska vozarina, stroški nakladanja in razkladanja na ladjo, zamudne obresti itd.). Četudi gre v opisanem primeru za sorazmerno omejene stroške in manjši rizik povračila, je ta zaplomba in prisilna prodaja inozemske ladje v jugoslovanski luki edinstven in poučen primer reševanja odškodninskih zahtevkov upnikov napram tujemu ladjarju po osnovah mednarodnega pomorskega prava.

Dejstvo, da so posredovali zaključevanje ladijskega prostora na provizijski osnovi v naši državi reško mednarodno transportno podjetje »Transjug« ter tudi ostale pomorske agencije, zgovorno dokazuje, kako neprilicno je, da se posluje v zunanji trgovini za »vsako ceno« in »z vsakim partnerjem« ne da bise predhodno preverila slidnost tujega partnerja. Se v čudnejši luči pa je večji terjatveni zahtevek nekega tržiškega agencijskega podjetja, ki je priglasilo pri jugoslovanskem sodišču svoj zahtevek takoj po zaplombi ladje, kar dopušča določene dvome v resničnost priglašene terjatve v zaključni etapi »pogrebcev« zaplenjene ladje »Trieste«.

NOVOLETNA JELKA

Kakor vsako leto bo tudi letos obiskal naše najmlajše dedek Mraz. Organizacijo novoletne jelke ima na skrbi kadrovsko-socialni oddelek in sindikalna podružnica. Pripravljeni smo, da bo organizacija dobro izpeljana in da bodo naši najmlajši deležni ne samo darila dedka Mraza, temveč tudi obilo otroške kulturne zabave.

Hranarina za čas bolezni

Upravni odbor je na zadnji seji razpravljala o novih določbah glede plačevanja hranarine članom kolektiva v času bolezni.

V bodoče bo plačevalo podjetje hranarino ne samo do sedem dni kot do sedaj, temveč do 30 dni. V zvezi s tem je bilo sklenjeno, naj vodstvo podjetja ukrene vse potrebno glede decentralizacije finančnih sredstev na ekonomske enote, ki bodo z njimi razpolagale za izplačevanje hranarine do 30 dni.

NOVA DELOVNA MESTA

Po nujni potrebi je bilo uvedeno novo delovno mesto v ekonomski enoti 2 z nazivom »od-daja proizvodnje« in novo delovno mesto v ekonomski enoti 8 z nazivom »prevzem proizvodnje«. Z uvedbo teh delovnih mest se bo poslovanje pri sprejemanju in oddajanju gotovih izdelkov znatno izboljšalo.

Nova delovna mesta je ocenila komisija po predpisanem postopku, potrdil pa je to ocenitev upravni odbor na zadnji seji.

PROSTE ZMOGLJIVOSTI

Za dobro in rentabilno poslovanje podjetja je potrebno, da vsi stroji obratujejo s polno zmogljivostjo. Zaradi tega je upravni odbor sklenil, da se mora določiti vse proste zmogljivosti strojev ter to temeljito preštudirati in uvesti proizvodnjo takih izdelkov s katerimi bi polno izkoristili te proste zmogljivosti strojev in kateri bi bili lahko v večjih količinah plasirani na tržišču.

Razvoj me je prehitel

Ker sem v raznih družbenih organizacijah delal aktivno in še danes delam, sem pozabil na svoj lastni standard. Razvoj me je pre-rasel.

Jaz sem pa postopal drugače. Pri ljudeh si ne iščem avtoritete oziroma ljubezni, pač pa sem poskrbel za lastni standard, pa me je razvoj kljub temu prerasel. Imel sem namreč vse pripravljeno za limuzino, sedaj pa moram biti zadovoljen s fičkom.

DM